DE HERAUT

KERSTNUMMER

DE HERAUT

14e JAARGANG
1967-68
N° 2-KERSTNUMMER

KRINGBLAD VAN DE KON.KATH.TURNBRING "DEUGD EN VOLHARDING" v.z.w.d.

Secretariaat : Armand Segerslei, 12 MORTSEL

Zalig

Kerstfeest

Fragment uit het boek van

Felix Timmermans

"HET KINDEKEN JEZUS IN VLAANDEREN"

- - - - - - - - -

Als iedereen en alles sliep, en al de dingen in de nachtelijke stilte waren, als alleen de sterren werkten, hoog en helder boven de aarde in sneeuw, zaten er arme herders bij een knapperend vuur, op een der heuvelen hunne kudde te hoeden.

De vele schapen lagen rustig en warm bijeengewold onder het gezaalrugde strooien dak, dat langs alle kanten open was, en op alle windgaten de lichten van de nacht vertoonde.

Een paar koeien zaten met domme ogen naar niets te zien, wat verder beuzelde een witte os, en een grijs melkgeitje deed alsof het sliep.

Van de herders die de waak hadden, terwijl de anderen van de rust genoten tussen de vettige, wollen schapenvachten, zaten er vier nevens het vuur, bij een pot bieren met de kaarten "scherpenheuvel" te spelen; elkendeen die won, mocht een slok van den lekkeren oudenaerdsche genieten.

Tegen een stijl van't afdak, stond de oude rechte Bienus tot over d'oren in zijn driemantelige frak van geitenvellen gewikkeld, naarstig als een vrouw, met houten priemen een saaien kous te breien. Op de schelft, in de duisternis zat er een te dromen op zijn viool. Verder was het goed en stil onder die eenvoudige mensen, die roken naar mest en aarde, die dag in, dag uit met hunne beesten leefden en vergroeid waren van lijf en ziel, naar de rustige stilte van de velden en de oneindigheid van de hemelen.

Het vuur dat nevens hen kraakte en blijdzaam onderhouden werd door een graatmager jongsken, (een kind op hun tochten achter een houtmijt gevonden) lei een warme, vriendelijke klaarte op hun ruige, ongeschoren boerenwezens, maar wierp spokige schaduwen op de sneeuw, als hun arm ophoog ging om een troef in't spel te slagen. De twee zwerte schepershonden genoten mee van't vuur en krochten van geneuchte.

"Zie 't weerlicht!" riep de bolneuzige bultenaar, en wees met een lange arm naar de

richting van Bethleëm.

Bienus, zonder opzien, zei met profeten-woorden:" 't Kan niet weerlichten, de hemel staat vol sterren."

"Ik heb het toch, geloof ik, gezien, " dierf het bultjen aarzelend wedervoeren tot Bienus die de loop van de sterren kende, en't bleef geduldig de hemel in pieren, om nog eens de verrukkelijk wonderlijke lichtschijn te ontdekken. De anderen trokken weer al zijn aandacht terug naar't spel, en fluisterend, ging het weer, als schuw voor de grote stilte van de nacht:"Schoppenboer, 'k pas, Hertenaas." Eentonig en toch vol fijngevoel,bleef de weke klank van de viool opgaan in de duisternis, tot ineens het zwartoogige jongske riep:"Moeder, moeder de hemel valt!"

Ze zagen allemaal omhoog; heel de stille hemel kwam in beroering, miljoenen sterren vielen uit de lucht, verlichtten de aarde als bij klaarlichten dag, maar als afgesproken hield het plotseling stil; de grote beer, de botermelkweg, de reus, ze zaten nog wel op hun plaats, maar in al zijn verheven glorie stond er ginder een ontzaglijk grote komeet.

"De sterre met de steert! De sterre met de steert!" werd er verbaasd geroepen. Er voer een rilling door die simpele mensen heen, de schrik viel op hun hert, de kaarten ontglipten hun hand, en degenen die sliepen schoten wakker, hieven hun hoofd boven de rug van de schapen en vervuld met vrees liepen zij naar de anderen.

Alleen, die daar hoog op zijn viool zoetjes te dromen zat, deed voort, en leefde met zijn ziel. Maar de anderen stonden op rillende benen het hemelwonder te bezien, dat zijn heerlijkheid boven het verre donkere Bethleëm in de hemel stak.

Dat was de tweede maal in korte tijd dat zij zich zo aan de mensen vertoonde; de kop van draaiend, stralend regenboogvuur, en de steert trots rechtop, vol wemelende vonken, en breed uitwaterend met zachte pauwenogen, in het hoogste van de lucht. Ten tweede male stond zij daar als de schitterende aankondiger van ongeluk en dood; en al die mensen, eenvoudig van zin, zagen in elkanders ogen de schrik. Bang, vol deemoed schaarden zij zich bij Bienus, die hun leidsman en hun overlegger was. Zijn stem was een gebod, hij was geleerd, want hij kon boeken lezen en was ervaren in al de geheimen van de schapen en de bieën, hij kon kruiden bezweren, kende de loop van

de sterren, en wist aan water, zon en maneschijn, het weder van de andere dag, soms wel voor een heel seizoen te voorspellen. Er werd zelfs gezegd dat hij de wind kon keren, en vele tovenaars uit de streek, die met de "Zware Ambrosius" werkten, waren venijnig op hem, omdat hij meer kon dan zij, en kracht putte uit de woorden van God en van de engelen.

Met ontzag en verering, zagen de herders steeds tot hem op, en nu in dit ogenblik, als opnieuw de sterre met de steert hun hart met schrik besloeg, verwachtten ze, vertrouwend op zijn kunde en zijn wijsheid, uitlegging en troost.

Kalm, met gesloten lippen, stond hij rechtop, en bezag strak met zijn grijze, roodomrande oogskens het nachtelijk verschijnsel. Men zag dat hij gewoon was over vlakten en verten te zien, zijn ogen zagen plat en recht vooruit als die der kemelen. Er was een vragende stilte naar hem, en met zijn droge, gele hand al over zijn schralen stoppelbaard glijdend, zei hij bedaard: "De sterre verschijnt voor de tweede keer; zij komt ons iets zeggen, alle sterren met een steert komen iets zeggen. Ik geloof dat wij het vandaag nog zullen te weten komen."

Eerst was er na die vastberaden woorden een stilte, doch dan vroeg het bultenaarken, die ook schapen kon genezen, maar verders geen geheimen wist: "Zal het oorlog zijn?"

"Of de pest?" vroeg een rillend, dun figuur met bleke blauwe kinderogen.
"Of hongersnood!" lispelde een dikzaksken, met nog vaak in zijn ogen en wol in zijn haar.
"Zou de wereld niet vergaan?" klappertande het gevonden kind.

Ouderen van dagen zwegen, het woord overlatend aan Bienus, die na lang gepeinsd te hebben besloot: "Zij staat voor de tweede keer in het oosten, zij staat voor de tweede keer boven Bethleëm. Het is dezelfde ster...."

"En?" vroeg de bleke jongeling.

"Ik geloof dat in Bethleëm grote dingen zullen gebeuren."

"Vr eselijke dingen," stamelde het bultje.

"Maar laat Bienus nu eens doorpeinzen!" baste een reus van een vent naar 't gebocheld manneken.

En terwijl Bienus met al zijn vernuft poogde te ontcijferen waarom die sterre daar stond, spraken de anderen zenuwachtig voort.

"Ik zet nooit een voet in dat duivelsnest," zei het dikzaksken.
"Wij zouden best doen naar't westen te trekken, naar de duinen en de zee," stelde een zwartgebaarde voor.
"Daar is geen schapeneten," bewoerde het bultenaarken.
"Ik blijf hier niet," zei de bleke.
"Ja maar ik ook niet, ook ik niet," spraken er andere monden.

"Wil ik eens wat zeggen? vroeg er een klein geelgebaard manneke, zo oud

als de straat:" Bethleëm is een slechte stad, een stad rijp voor de zondvloed, 't zit vol slechte wijven, zatlappen, tuischers en bandieten. Er staat bijna geen steen meer op de anderen en van jaar tot jaar komen er minder bladeren op de bomen, toverheksen en...."
"Zie! de ster wordt lichter!" riepen stemmen.
"Ze geeft zoveel licht als de maan!" dobbelde een platneuzige snul die tot hiertoe nog niets gezegd had.
"Zie achter mij de schaduw eens!" riep het bultenaarke.
"En," ging het geelgebaard manneke voort, "dat Bethleëm een vervloekte stad is, dat staat in oude boeken geschreven. Wij mogen ons aan't ergste verwachten."
"Zie eens wat er vandaag nog is gebeurd," zei de reus met verontwaardiging, "Lowie van Gent die hier met zijn huifwagen voorbijreed, heeft met zijn eigen ogen gezien, hoe men een vrouw die alle minuten een kindeke kon kopen de deur uitwees. Niemand heeft ze willen innemen, en daar was een oude man bij met een ezel. Is dat geen schande? Lowie heeft er uit compassie later nog achter gezocht, maar ze niet meer gevonden tussen 't gewoel van't volk."
"Maar Lowie had zelf de reus gezien," lachte het bultenaarke.
"'t Is toch een goede ziel," zei de reus.
"Waar zouden die arme mensen nu zijn?" vroeg er een weeke stem.
"Ja? waar zouden ze zijn," peinsden er hardop.
"God weet dolen ze niet in de sneeuw," zei de bleke jongeling.
"O! dat zij langs hier eens kwamen, hoe zou het kindeke hier warm hebben temidden onze schaapkes," verlangde het jongske.

En terwijl ze dachten en spraken van die mensen, die door sneeuw en donkerte naar hulp zochten, stond Bienus zonder pinken naar het levende licht van de ster te zien, en bleef de viool, zoet als een vrouwestem opgaan in de nacht.

"Er kraait een haan!" riep er een.
"Hoort! er kraaien overal hanen!" riepen er anderen.
"Jongens!jongens! wat gaat er toch gebeuren!" riep het bultjen met de vingers in zijn haar,"zie die schapen eens, ze zijn allemaal rechtgestaan en zien met hun koppen naar het oosten!"
"Laten wij weggaan!" smeekte het jongske wit als de dood,"ik ben zo bang!"

En daarop was er een wijde stilte, waarin de viool weeklaagde en de ster lichter oplaaide in stralen licht.

Nijpender sloeg de schrik om de harten van de vrome herders, die reeds lang waren lopen gegaan, diep het land in, had Bienus de sterrenlezer, daar zo kalm en zeker niet gestaan.

"Ik hoor muziek," fezelde het dikzakske.
"Dat is de blinde," zei het van nature tegenstrijdige bultje.
"Neen, het is de blinde niet," wedersprak de dikke, "het is de blinde ook, maar er is nog iemand anders die speelt, hoog in de lucht."

Allen luisterden nu naar een fijn muziek, dat als een dauw over de heuve-

len druppelde; 't waren korte en lange klanken, hier, dan daar, dan ginder, lijk langzame regenlekken, die elk een zoete klank gaven als ze de bomen en aarde raakten.

"Laat de blinde zwijgen," zei de reus.
"Weet hij nog niet dat de ster er is?" vroeg de blauwogige jongen.
"Hoe kan hij het weten!" spotte het bultje,"hij kan immers niet zien! Hoort hij zwijgt!...Daar komt hij van de ladder!" Grote voeten zochten de sporten, en daar kwam een grove, grote jongen, met dikke lippen en toeë oogschelen; hij droeg een vedel onder de arm.
"Wie speelt daar zo schoon? vroeg hij.
" De sterre met de steert is daar terug," zei het bultenaarke.
"Waar?" vroeg de blinde.
"Ginder!" zei het bultenaarke, en in al zijn angst wees hij naar de heerlijke ster.
"Moet ge nu aan een blinde iets wijzen," gromde de zwarte reus. " Ze staat boven Bethleëm, Jodocus, en ze verlicht ons lijk de maneschijn."
"Maakt zij dat schoon muziek?" vroeg de blinde verwonderd.

En weer kwam daar een ontzaglijke stilte, als voor een groot onweder, geen schaap verroerde, het brandhout zelfs kraakte niet. De schrik verbleekte hunne wezens, iedereen voelde dat er iets machtigs gebeuren ging, en aller ogen stonden naar Bienus als om hulp en bijstand af te smeken.

En met een bevende stem, wat nog nooit was voorgevallen, sprak hij: "Vrienden, er gaat iets groots gebeuren, 'k weet niet wat het is, 't kan 't einde van de wereld wezen, maar laat ons niet bang zijn; wij zijn van een goed geloof, en al wat ons overkomen kan is om beters wil. Maar laten wij nu knielen en bidden want mijne woorden kunnen niets en hebben hunne sterkte verloren."

Allen knielden neer in de sneeuw, maar geen enkel kon bidden van schrik, en vernietigd, zich inkrimpend, zich klein makend wachtten zij het geweldigste af. Bienus nochtans had toch nog de moed, in't licht van de uitdovende vlammen, uit een vettig boeksken voor te lezen:

"Onse Godt is een toevlucht ende kracht, een helper in de tribulatiën
"die ons boven maten seer gevonden hebben. Daerom en sullen wij niet
"vreezen als de aerde verbaest staet, ende als de berghen zullen over-
"ghevoert worden in't herte van der zee.
"Haerlieder wateren hebben geluijt gemaekt, ende zij zijn beroert ge-
"weest, de berghen hebben ghebeeft in zijn sterckheit. De krachtighe
"stroom van den voet verblijdt de stad Godts, de Alderhoochste heeft
"zijn tabernakel geheijlicht....
"De heijdenen zijn te samen verbaest, ende de koninckrijcken sijn neder-
"ghevallen, Hij heeft sijn stemme gegeven, de aerde is beroert gheweest.
"De Heere der krachten is met ons, onse ontvancher Jacobs Godt.
"Komt ende besiet de wercken des Heeren, wat wonderlijke teeckenen Hij
"op de aerde ghestelt heeft, wechnemende de oorloghen totten eijnde der

"aerden...
"Wees stille, ende bemerckt dat ik God ben..."

Uit aller mond een kreet, en plotseling hoog voor hen een blinkende engel, met draaiende lichtkransen aller kleuren om zich heen.

De bleke jongeling viel achterover, het boekske ontglipte Bienus' hand, het dikzakske sloeg de handen voor de ogen; en het bultjen zijn hoed;enigen liepen weg in het afdak, maar de blinde glimlachte;een koei stak haar kop in't stro en de andere begon van schrik te wateren, de herdershonden beefden met de steert tussen de poten, het geitje snokte om los te geraken, terwijl de schapen holder de bolder over malkander liepen.

Doch een lammeke liep van de moederuier weg en begon blijdzaam te blaten aan de bloten voeten van de engel, waarvan de nagels waren als fijnnervige schelpen uit de zee.

Al die bevende mannen waren omhangen met een perelmoerig licht, dat van de engel kwam, uit zijn groengewaterde mantelplooien, uit zijn gulden haren, 't hemelsblauwe kleed en zijn trillende vlammenvleugelen.

Maar als de engel gezegd had met een diepe, zoeten klanken stem, dat zij meer in hun herten zong dan uit de engel zijn mond:" Weest niet bevreesd, want zie ik boodschap ulieden een grote blijdschap, die wezen zal voor alle volkeren," zagen zij met vroomheid tot hem op; er kwam bedaring onder de dieren, en de eenvoudige lieden aanhoorden rillend en met kloppend hart, de grote verkondiging: dat heden de zaligmaker was geboren, in de vorm van een klein onmondig kindeke, dat zij ginder diep in't veld, bij Bethleën in doeken zouden vinden.

En terwijl zij die bovenheerlijke engel in hun boerenbewondering aanzagen, en gelukzalig werden bij de blik van zijn fonkelende ogen, de geur van zijn lichaam, en het lenig gebaar van zijn sierlijke handen, ging heel de hemel open, en werd de ruimte een roos van blinkend engelengewemel, en machtig als de storm, maar bedwelmend als de nachtegaal in zijn liefdetijd, zong het, tot heel ver in de duizelende diepte van engelenlicht:" Glorie aan God in den Hoge, en Vrede op de aarde aan de mensen van goede wil."

(Tot daar het fragment uit "Kindeken Jezus in Vlaanderen" door Felix Timmermans.)

JAARVERSLAG

In kronologische volgorde hadden volgende aktiviteiten plaats tussen 1 september 1966 en 31 augustus 1967:

13.9.66	Heropening van het turnjaar: het nieuwe turnjaar 1966-67
20.9.66	Wandelconcert door de trompettersfanfare ter gelegenheid van Mortsel-dorp kermis.
15.10.66	Wandelconcert trompettersfanfare t.g.v. Oude-God Kermis.

26.10.66 Start van onze nieuwe afdeling in de St.Lodewijksparochie.
6.11.66 Jeugdnamiddag met filmvoorstelling.
11.11.66 Herdenking van onze stichting - Statutaire vergadering - Deelname aan de gemeentelijke plechtigheden t.g.v.Wapenstilstand.
12.11.66 Verjaringssouper.
4.12.66 Jeugdnamiddag met filmvoorstelling en vieruurtje.
8.1.67 Individueel Verbondskampioenschap te Borgerhout.
22.1.67 Zondag van de Sportman:Plechtige Eucharistieviering in de St. Jozefskerk te Antwerpen.
3.2.67 Deelname van ons élite-groepje aan liefdadigheidsfeest KVGV te Mortsel-St.Benedictus.
4 en 5.2.67 Wafelenbak ten voordele fonds voor kledij.
5.2.67 Individueel Gouwkampioenschap te Hemiksem.
26.2.67 Congres van de KKAT, te Antwerpen.
5.3.67 Jeugdnamiddag met filmvoorstelling.
11.3.67 Turngala.
12.3.67 Statutaire vergadering.
1.4.67 Boerenpensenkermis - Verbroedering met "Blijf Jong" Herenthout.
8.4.67 Bal van de Erevoorzitters = K.K.A.Turnverbond.
9.4.67 Trompetters spelen "Te Velde" bij 5-april herdenking.
22.4.67 Verbroedering bij K.Turnkring Kessel.
28.4.67 De muzikanten hervatten hun aktiviteit onder leiding van Mijnheer Albert Van den Bergh.
7.5.67 Grootse feestelijkheden op de Heysel te Brussel ter gelegenheid van het 75-jarig bestaan van de K.B.K.T.S.Federatie.
21.5.67 Gouwkampioenschap jonge turners -15 jaar te Ekeren.
27.5.67 Openluchtfeest in Rozenregenschool, St.Lodewijksparochie.
10.6.67 Wandelconcert trompettersfanfare t.g.v.Mortsel-dorp Kermis.
15.7.67 Wandelconcert trompettersfanfare t.g.v.Oude-God kermis.
19.7.67 Selectie turners werkt mede aan T.V.programma te Antwerpen L.O.
21.7.67 De muzikanten nemen deel aan de gemeentelijke plechtigheden ter gelegenheid van de Nationale Feestdag.
22.7.67 Verbroederingsavond bij K.T."Blijf Jong" te Herenthout.
29.7.67 Wandelconcert trompettersfanfare t.g.v.Mortsel-Molen Kermis.

T O E L I C H T I N G E N:

Traditionele Feesten:

HERDENKING VAN ONZE STICHTING - 11-11-66:

(46e verjaring.D.& V. ging scheep op 26 november 1920.)

Een zeer talrijke groep turners en turnsters woonde als inzet de H.Mis bij in de H.Kruiskerk. Deze H.Mis werd gecelebreerd tot zielelafenis van onze overleden stichters, leden en ereleden.

Vervolgens verzamelden zich nagenoeg 240 turners en muzikanten in onze turnzaal voor het gezamenlijk ontbijt.

Hierop hielden de deelgenoten de voorziene statutaire vergadering.

Zoals ieder jaar vloog de tijd om en dienden wij met bekwame spoed op te stappen om nog tijdig deel te kunnen nemen aan de gemeentelijke plechtigheden ter gelegenheid van de wapenstilstand.

Na afloop van deze plechtigheden brachten wij nog een piëteitsvol bezoek aan de graven van onze eerste voorzitter, onze eerste turnleider en van onze proost zaliger E.H.Verhoeven.

VERJARINGSSOUPER - 12-11-66.

In een zeer stemmig versierde Familiazaal zaten 182 personen aan aan het verjaringssouper. Naast dhr.Burgemeester en meerdere Schepenen mochten wij dit jaar tot ons groot genoegen onze gouwproost E.H.Cuypers en onze gouwvoorzitter dhr. Van Bogaert in ons midden welkom heten.

De feestdis was dit jaar iets enigs en het Karl Herbergerensemble had dan ook niet de minste moeite de feestvreugde ten top te drijven, temeer daar de disgenoten de gelegenheid kregen om luidkeels mee te zingen. De feestredevoeringen werden gehouden door dhr.Voorzitter, dhr.Burgemeester en door onze Gouwproost.

Het gezellig samenzijn dat op deze feestdis volgde duurde tot in de vroege uurtjes en de vermoeidheid in de benen werd omzeggens niet gevoeld.

TURNGALA - 11-3-67

Onze turngala ging door voor een zeer goed gevulde Familiazaal.

Nadat vooreerst onze turners min of meer in groepsverband hun kunnen hadden getoond, kwamen nadien de individuele prestaties meer op de voorgrond, om te eindigen met een fel opgemerkt optreden van onze jonge élite-groep.

Het werd een buitengewone avond, enthousiast toegjuicht door het talrijke publiek.

Proficiat aan alle medewerkers.

De nieuwe formule die we hebben toegepast beweest ten volle "in" te zijn, en wijst ontegensprekelijk naar een verdere uitbouw.

OPENLUCHTFEEST - 27-5-67.

Muziek op kop begaf onze vereniging zich stoetsgewijze naar de Rozenregenschool in de St.Lodewijksparochie en doorkruiste hierbij het grootste gedeelte van het centrum van deze parochie.

Op de speelplaats van de Rozenregenschool gaven onze jongens en onze trompetters vervolgens een demonstratie van hun kunnen.

De talrijke aanwezigen hebben hier nogmaals kunnen vaststellen met welk een vurigheid en overtuiging eenieder zich inzet tot het welslagen van het geheel.De uitvoeringen van trompetters en turners vloeiden samen om uit te bloeien tot een schoon geheel.

Het was onze turnkring op zijn best!

KAMPIOENSCHAPPEN:

Onze turners behaalden volgende uitslagen in de kampioenschappen:

8-1-67: Individueel Verbondskamp.te Borgerhout
Veteranen:1e:de Vries Jos met 23.12 punten
Keurturners:2e:Meersman Luc 26.42 ,,

5-2-67: Individueel Gouwkampioenschap,Hemiksem
Keurturners: 4e: Meersman Luc met 47,55 punten

21-5-67:Gouwkampioenschap jonge turners -15 jaar te Ekeren.
Uitmuntendheid: 4e plaats met 88,50 punten
Ereafdeling : 3e plaats met 80,75 punten
1e afdeling A : 8e plaats met 71,10 (Sint Benedictus.)
Verrassingsspelen: A.: 5e met 0,52 punten
Sprongen: reeks A. 2e met 94,50 punten en
9e met 83.30 punten

Proficiat, mannen!

PRESTATIES BUITEN DE KAMPIOENSCHAPPEN:

Trompetters.

20-9-66: Wandelconcert ter gelegenheid van Mortsel-dorp kermis.
15-10-66: ,, ,, van Oude-God kermis.
11-11-66: Deelname aan de gem.plechtigheden t.g.v. Wapenstilstand.
9-4-67 : "Te Velde" ter gelegenheid van 5-april-herdenking.
27-5-67 : Medewerking aan Openluchtfeest in St.Lodewijksparochie.
10-6-67 : Wandelconcert ter gelegenheid van Mortsel-dorp kermis.
15-7-67 : ,, ,, van Oude-God kermis.
21-7-67 : Deelname aan gem.Plechtigheden t.g.v. Nationale Feestdag.
29-7-67 : Wandelconcert ter gelegenheid van Mortsel-molen kermis.

Turners.

11-11-67: Deelname aan gem.plechtigheden t.g.v. Wapenstilstand.

22-1-67 : ± 200 turners woonden de plechtige Eucharistieviering bij in de St.Jozefskerk te Antwerpen - Dag van de Sportman - Concelebratie Z.E.Mgr Daem, bisschop van Antwerpen met Z.H.Pastoor van St.Jozef, de Bondsproost (die de homelie hield) en de Gouwproosten van jongens- en juffersturngouw Antwerpen.
Onze turners gedroegen zich voorbeeldig.

3-2-67 : Onze jonge élite-groep onder leiding van dhr.Rné Nuyens, verleende haar medewerking aan het liefdadigheidsfeest ten voordele van de KVGV afd.Mortsel in de Meisjesschool, St.Benedictus.

7-5-67 : Deelname van onze turnkring aan de grootse herdenking van het 75-jarig bestaan van onze federatie, de K.B.K.T.S.F., op het Heyselstadion te Brussel.

27-5-67 : Medewerking aan het Openluchtfeest in de Rozenregenschool.

19-7-67 : Medewerking van een selectie turners aan het TV-programma "Televisum", opgenomen op het domein van de Zeeschouts te Antwerpen Linker Oever.
Diezelfde avond verscheen deze opname op het TV-scherm tot jolijt van sommigen, tot ergernis van anderen die -terecht- een betere opname hadden mogen verwachten.

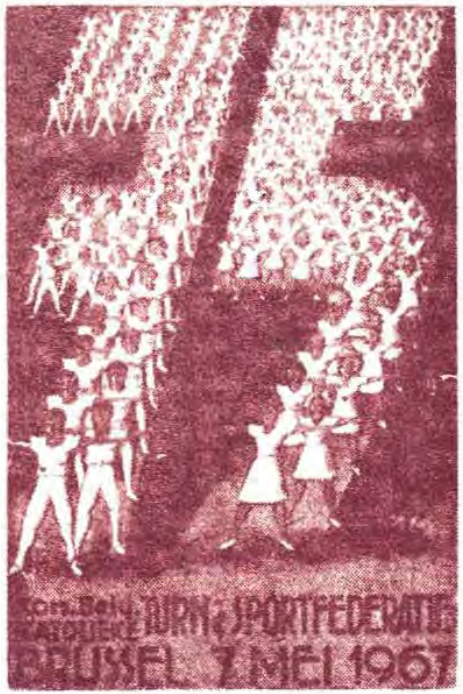

ONTSPANNING:

6-11-66 - Jeugdnamiddag.

328 jongeren vulden onze turnzaal barstensvol om te genieten van de mooie film "Jody en het Hertejong".

Allen zullen wel een mooie herinnering bewaren aan deze wondermooie en opvoedende filmvertoning.

4-12-66 - Jeugdnamiddag.

Thans worden onze jongeren vergast op een fijne St.Niklaasnamiddag. (De Sint was echter niet aanwezig.)

Na met spanning genoten te hebben van enkele filpjes, konden onze rakkers hun buikje voleten in koffiekoeken en chocolademelk.

Het werd voor hen een heerlijke Sinterklaasdag.

28-1-67: Kringavond. (zie verder.)

5-3-67 - Jeugdnamiddag.

Elkeen van de talrijke jonge aanwezigen voelde zich de incarnatie van een echte Westernse Cow-Boy bij de vertoning van de western "Avonturen van Hopalong Cassidy".

28-1-67 - Kringavond in de St.Lodewijksparochie: Parochiecentrum.

Onze om zo te zeggen eerste contactname met deze parochie is buitengewoon meegevallen. In een zeer stemmige zaal amuzeerden de talrijke aanwezigen zich kostelijk, op de tonen van het orkest "The Blue Moons".

Deze kringavond, aangeboden als nieuwjaarsgeschenk door de voorzitter (en verlengd door onze erevoorzitter) heeft bij allen een zeer goede herinnering nagelaten.

1-4-67 - Boerenpensenkermis.

Op deze avond verbroederden wij met onze zustervereniging "Blijf Jong" uit Herenthout. Onze flinke voetballers wonnen vooraf de vrienden-voetbalwedstrijd met niet minder dan 4 tegen 1.

Te 20 uur begon dan de eigenlijke verbroederingsavond met medewerking

van de plaatselijke "Accordeona" en van de "Gilde" van Zandhoven die in Oud-Kempische klederdracht, oude Kempische dansen deden herleven.

Onze medewerkers zorgden ervoor dat de hongerigen werden gespijsd met boerenkop en boerenpensen, terwijl "den Door" en zijn helpers de dorstigen laafden.

Eerst in de vroege uurtjes werd aan opkramen gedacht, wat wel een bewijs is dat eenieder zich kostelijk vermaakt heeft.

22-4-67 - Te gast bij de Kath.Turnkring Kessel.

Opnieuw won onze voetbalploeg. Met 2-3 wonnen ze deze terugwedstrijd, zodat ze de naam "onklopbaar" kregen toegezwaaid.

Kessel toonde zich daarna als gastheer langs zijn beste zijde en maakte het eenieder naar zijn zin.

22-7-67 - Kringavond van de vriendschap te Herenthout.

Ditmaal moest onze voetbalploeg zich gewonnen geven met een gering ver- van 1 doelpunt, 2-1, en meteen was de mythe van hun onklopbaarheid naar de vaantjes.

Als gastheren moesten de Herenthoutenaren zeker niet onderdoen voor dezen van Kessel, zodat het weer een fijne avond werd.

BUITENGEWONE AKTIVITEITEN:

22-1-67: Internationale dag van de Sportman.

5 autocars brachten de turnsters en turners van Deugd en Volharding naar de St.Jozefskerk aan de Loosplaats te Antwerpen, waar zij de ganse middenbeuk bezetten nadat ze de erehaag hadden gevormd. Ook op het hoogkoor, achter het altaar hadden ze plaatsgenomen, samen met afgevaardigden van andere sportverenigingen uit het Antwerpse en uit de provincie. De plechtige Eucaharistieviering werd in concelebratie opgedragen door Z.E.Mgr Daem, bisschop van Antwerpen,Z.H.Pastoor van de parochie, de bondsproost en de Gouwproosten van mannen- en juffersturngouw.

Onze turners en turnsters hebben zich werkelijk voorbeeldig gedragen en het is voor een groot gedeelte aan hen te danken dat deze viering uitgroeide tot een grootse en schoone plechtigheid.

Het optreden van het kinderkoor uit Boom kreeg eenieders bewondering en de samenzang werd een indrukwekkende hulde aan Hem die Is.

Bij de receptie die volgde werd onze vereniging vertegenwoordigd door onze erevoorzitter en onze secretaris.

4 en 5-2-67 - Wafelenbak ten voordele van het fond voor kledij.

Onvermoeid en onbaatzuchtig hebben onze medewerkers en talrijke leden zich ingezet tot wellukken van deze wafelenbak. Dank zij hen is hij een onverhoopt zucces geworden en konden wij de toekomst met meer optimisme tegemoet zien.

7-5-67 - Viering 75-jarig bestaan van de K.B.K.T.B.F.

Zes autocars brachten de deelnemers van Mortsel naar Brussel.

De viering werd een onvergetelijk schouwspel, en zoals onze voorzitter zei gingen de kleine onvolmaaktheden verloren in de rijkdom van het geheel.

STATUTAIRE VERGADERINGEN:

11-11-66 : Na een welkomwoord van de voorzitter werden volgende punten behandeld: 1° Aangezien geen kandidaturen werden ingediend blijven de huidige raadsleden van het T.C. en van het Muziekcomité hun mandaat verder uitoefenen.

2° De schorsing van deelgenoten die op de twee vorige vergaderingen niet aanwezig waren, noch vertegenwoordigd, werd verdaagd naar de volgende vergadering.

3° Jaarverslag wordt door de secretaris voorgelezen en nadien door de deelgenoten eenparig goedgekeurd.

12-3-67 : Na een kort openingswoordje door de voorzitter werden de rekeningen en de begroting voorgebracht door de schatbewaarder. Na bespreking worden en de rekeningen en de begroting goedgekeurd.

Hierna werden de deelgenoten die twee algemene vergaderingen van vorig turnjaar niet aanwezig waren voorgesteld om te worden geschrapt. Na bespreking werd overgegaan tot geheime stemming en werden 10 deelgenoten geschrapt.

De vergadering eindigde met een slotwoord van onze voorzitter.

BEHEERRAAD.

Tijdens het afgelopen turnjaar vergaderde de beheerraad 10 maal. Op de vergadering van 19-2-67 werden de rekeningen en de begroting besproken en goedgekeurd om te worden voorgelegd op de algemene vergadering van 12 maart 1967.

Diverse comités.

De diverse comités vergaderden naargelang de noodwendigheden en waren een hechte steun voor de beheerraad.

ADMINISTRATIE.

Turners	Begin Turnjaar	Einde Turnjaar
Leerlingen	48	72
Kadetten	79	95
Pupillen	57	46
Juniors	30	28
Volwassenen	42	32

Wij begonnen dit turnjaar dus met 256 turners en eindigden met 273.

Muzikanten

De sterkte van ons trompetterskorps bleef onveranderd: 53 eenheden.

MEDISCHE SPORTKEURING.

294 leden werden opgegeven om kosteloos medisch te worden onderzocht.

Niettegenstaande herhaalde oproepingen boden zich voor het onderzoek slechts 184 leden aan, dit is dus iets meer dan de helft.

ONGEVALLEN.

Tijdens het afgelopen turnjaar hadden wij gelukkig geen enkel ernstig ongeval te betreuren.

PERSONALIA.

De ooievaar kwam bij volgende families: Roger Ceuppens, Jos Willems, Roger Lenglez, Frans Van Leekwijck en Hubert Van Cuyze.

Tijdens het afgelopen jaar moesten wij ook het overlijden betreuren van de moeder van onze voorzitter Mevr.Wwe.Truyts-Rymenants.
Laten wij haar in onze gebeden indachtig blijven.

.....

Bij het einde van dit turnjaar 1966-67 gaat onze bizondere dank naar onze erevoorzitter, naar onze ereleden, en vooral naar onze voorzitter voor hun gewaardeerde hulp en financiele steun.

Ook danken wij de respectieve comités en alle leden en medewerkers en medewerksters die zich vrijwillig en onbaatzuchtig hebben ten dienste gesteld van onze vereniging.

Mortsel, 11-11-67
get.L.Van Hoeck, secretaris.

HUMOR

Mijnheer geraakt niet uitgepraat over over de geneugten van het vissen,dat zijn vrouwtje besluit hem de volgende maal te vergezellen.

Ze zitten gezellig in een bootje,rug aan rug: elk een visterrein...

Na enkele minuten zegt Mijnheer:

- "Hoe is het, Schat, gaat het?

- "Jawel, maar ge zult me een andere dobber moeten geven, want deze blijft onder."

§ § § § §

Een predikant kondigde aan dat hij de volgende zondag zou prediken over 'de leugen'. Hij verzocht zijn toehoorders intussen het 17e hoofdstuk van het Evangelie volgens Marcus te lezen.

De volgende zondag vroeg hij van op de kansel wie aan zijn oproep gevolg had gegeven. Ontelbare handen gingen de hoogte in. "Ik zie het al," zei de predikant "U zijt het geschikte publiek voor mijn sermoen. Er is namelijk geen 17e hoofdstuk in het Evangelie volgens Marcus."

§ § § § §

" Ons Koentje begint van dag tot dag meer op u te lijken" zegt Mevrouw tot haar echtgenoot wanneer hij tehuis komt van het werk.

" Wat heeft hij nu weer uitgespookt" is het antwoord.

§ § § § §

De inspecteur van een Parijse bank was op tournee door de provincie om de bijkantoren te kontroleren. In 'n klein,slaperig stadje kwam hij de kassa binnen, maar er was niemand. In een achterkamer zaten zes bankbedienden vrolijk kaart te spelen. De verontwaardigde man drukte op de alarmbel om de bedienden aanhet schrikken te krijgen. De bel rinkelde keihard door de straat, maar de mannen gingen gewoon door met hun spel. Maar enkele minuten later kwam een kelner van het café aan de overkant binnen met een blad met zes borrels.

§ § § § §

Pa maakte een wandeling met zijn zoontje. Na een poosje zag hij dat de jongen last had om hem bij te houden.

"Stap ik te vlug, Franske," vroeg Pa.

"Neen", zei Franske hijgend, "maar ik wel".

Op school vertelde de zuster de parabel van de verloren zoon. Sprekend over de oudere broeder, zei ze: "Midden de feestvreugde was er iemand die al die voorbereidingen met lede egen aanzag, iemand die niet blij was met de terugkeer van de Verloren Zoon - doch slechts verbitterd.

Kan mij iemand zeggen wie dat was?"

Enkele seconden stilte. Toen ging een kleine vinger de hoogte in en een helder stemmetje zei: "Het gemeste kalf, zuster."

Onderwijzer: "Wat kan je me vertellen van de grootste scheikundigen van de zeventiende eeuw?"

Student: "Dat ze allemaal dood zijn, Mijnheer."

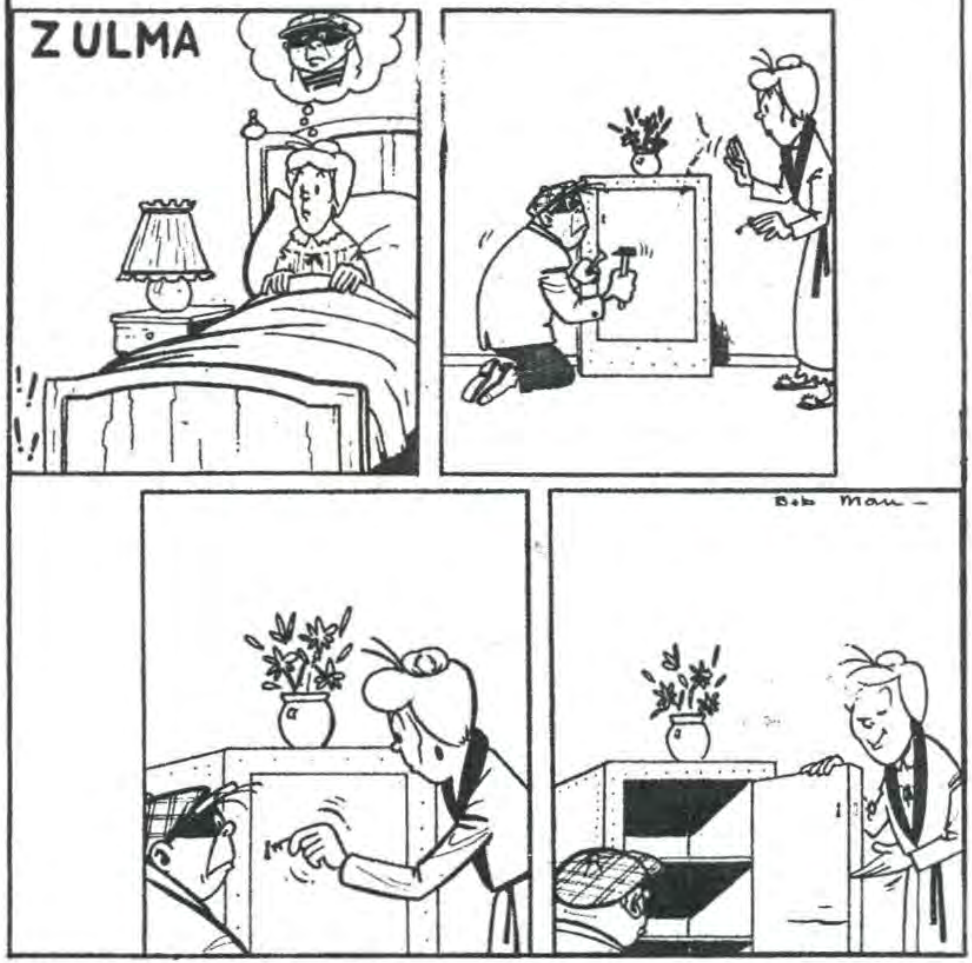

Wanneer Ge mij roept, nog een werk te doen,
eer ik slip uit het afgedragen kleed,
zo bid ik, dat te morgen noch te noen
noch 's avonds Ge mij loslaat en vergeet.

Zie: ik ben zwakker dan ik plag te wezen,
lichter ontmoedigd, spoediger vervaard;
mijn lijf heeft, levend, veel moeheid vergaard,
en steiler is 's levens wand opgerezen.

Ik zou graag willen rusten. Maar ik weet:
ik mag niet rusten eer Ge spreekt: "'t Is goed,
ge deedt uw deel en uw dienst is ten einde".

Daarom bid ik: Stort nog eens door mijn bloed
een druppel van uw vuur, dat liefde heet,
en omgord met haar kracht opnieuw mijn lenden.

H.Roland - Holst

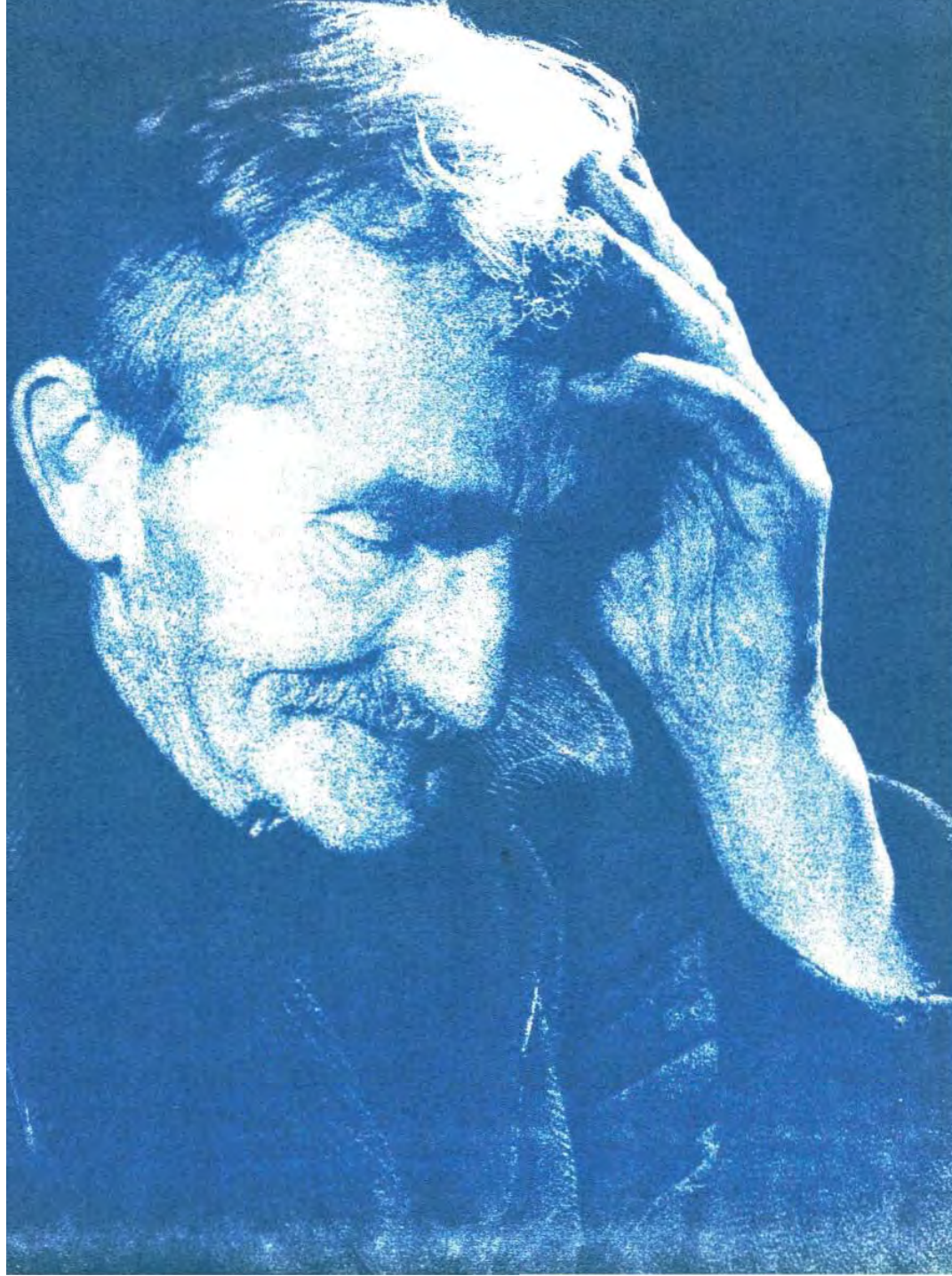

HET WOORDJE VAN DE VOORZITTER

M'n goeie mannen,

Uit het diepst van mijn hart en met al de warmte van mijn genegenheid wens ik U en al uw dierbaren een zalig Kerstfeest. Mag het voor U worden een vreugdevolle feestdag in de innige gebondenheid van familie- en vriendenkring, en moge de feestelijke sfeer van uw gemeenschap de uitbundige uiting zijn van uw innerlijk geluk om wat Kerstmis is.

Onze kinderjaren zijn lang vervlogen, toen we met een onschuldig hartje, boordevol gevuld van kinderlijke blijheid, het kindje Jezus toelachten in zijn arm kribbeke...met zijn Moeder en St.Jozef, met de os en de ezel, met de schaapkes, met de vele lichtjes, met de bloemen en de denneboompjes... We hadden ook het kribbeke van ons hartje gevuld met het warme stro van onze verstervingskes...en we knielden op onze blote kniekes...en waren gelukkig.

We stelden toen geen schijnbaar spitsvondige vragen, noch verkondigden quasi geleerd dat de Geboorte nooit zo kon zijn geweest als wij het afbeelden in onze kersttaferelen. Alsof dàt belang heeft!...Maar zijn we nog eenvoudig van hart genoeg gebleven om nu nog te kunnen knielen...in overtuigd geloof - met de heimwee misschien naar het onschuldig geluk van onze kinderjaren -, of is de 'entourage' van dit mysterie té bekrompen romantisch voor de nuchtere geest van een 1967-er?...en knielen zou allicht de plooi uit onze onberispelijk gestreken broek kunnen kreuken, wat zeer bedenkelijk is als men nog moet gaan aanzitten aan een kerstdiner bij getruffelde kalkoen met Chambertin 1959, appellation contrôlée?

Een van de grote lessen die Kerstmis ons voorhoudt, een les die eeuwig oud is en eeuwig nieuw blijft, zong Maria in haar Magnificat:...machtigen heeft Hij van hun troon neergehaald, en geringen verheven...En Isaias profeteerde: Een Kind is ons geboren...de heerschappij wordt op zijn schouders gelegd... God verricht Grote dingen, door eenvoudigen en kleinen,door het aanvaarden en volbrengen van hun schijnbaar gewone dagelijkse doening. ...De liefde geeft er een verheven dimentie aan.

De pioniers van onze vereniging schreven in hun doelstelling:'de jeugd van Mortsel de gelegenheid geven zich lichamelijk te ontwikkelen in een godsdienstig familiale sfeer'. Zij waren doordrongen van die geest van dienende liefde, waarvan Kerstmis de inzet had geluid, om ootmoedig de armen te openen om anderen te koesteren in de warmte van begrijpend geven. Onze stichters hebben zich niet afgevraagd hoe ze iemand met een ronkende naam konden worden DOOR Deugd en Volharding, maar wel hoe ze iets konden betekenen VOOR de vereniging, voor de gemeenschap; hoe ze zich best konden inspannen tot welzijn van de leden en hoe ze hen zouden kunnen benaderen

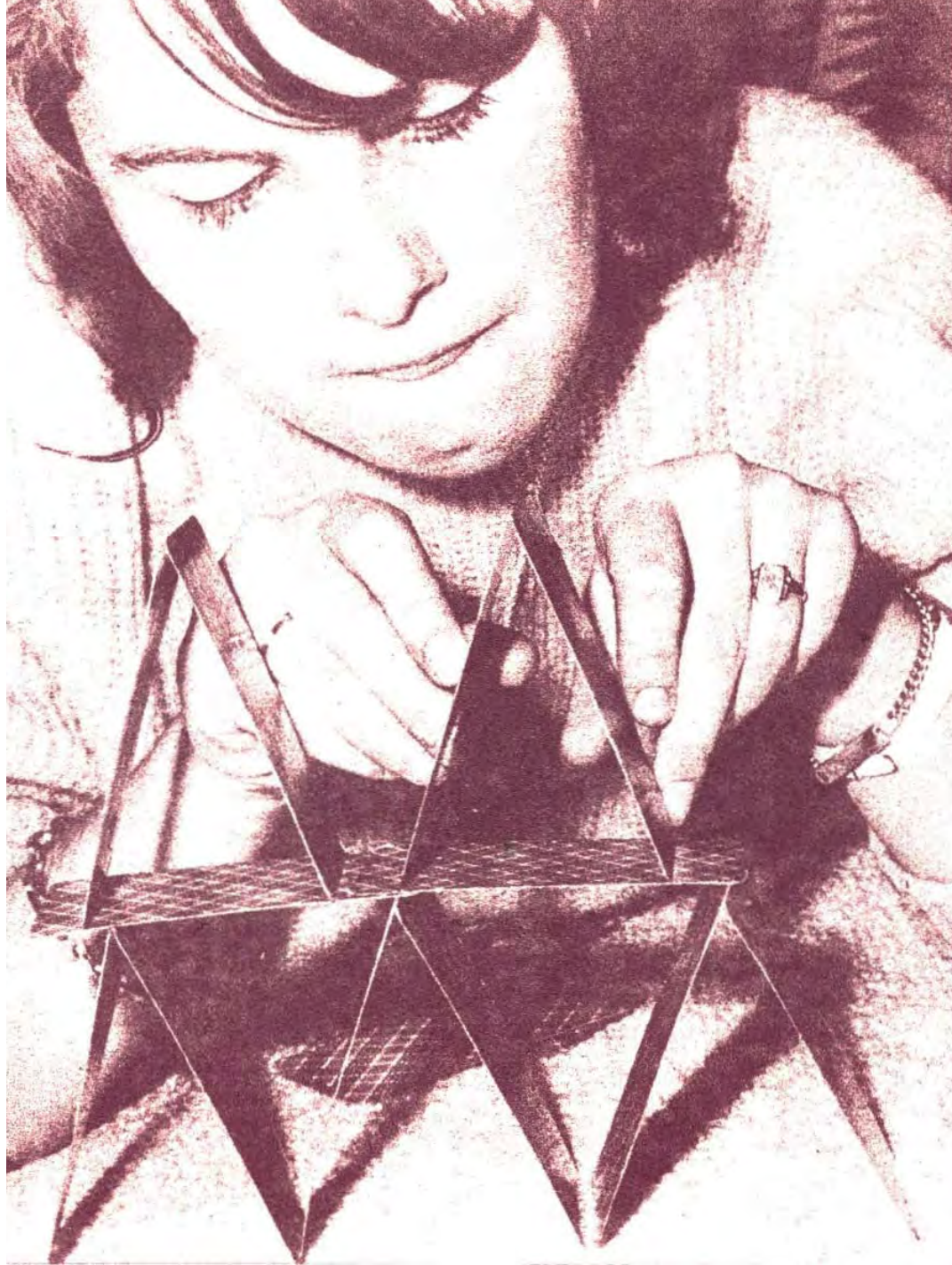

om de liefde van het Kind onder de heerschappij van wie ze wroeten wilden.

Wij hebben hun testament geërfd. Wij zijn geroepen om hun werk voort te zetten. Wij allemaal, want de éénheid van alle leden: dat is de vereniging. Zouden wij dan onze tijd verknoeien om te bouwen aan het kaartenhuisje van eigenwaarde, al kenden we het geluk om verschillende verdiepingen te kunnen optrekken tot de hoogst mogelijke top waar slechts twee kaarten nog kunnen worden geplaatst als een ultiem nisje om de gedachte aan de onmisbaarheid van het eigen IK te koesteren....En de luttele tocht van een deurspleetje waaide het kaartenhuisje dooreen....Wat was het waard geweest voor de uitbouw van de vereniging?

In het vorig nummer van ons kringblad maakten we de allusie tussen de opbouw van onze vereniging en deze van een kathedraal, en we wezen op de onderlinge onmisbaarheid van allen die aan de bouw medewerkten; hoe de onmisbaarheid van een gecoördineerde samenwerking een feit was, niet die van een enkeling.

Wat geeft het dan of ge voorzitter zijt of een eenvoudige schacht die een koprol nog te leren heeft? of ge een kampioen zijt of een doorsnee turner? of ge trompet-solo zijt of een beginneling bij het 'binnenwerk'? of ge een muziektamboer zijt of slechts een trommelaar bij het march-slagwerk? Wat geeft het?: dat hoe hoger ge werd geplaatst hoe meer verantwoordelijkheid ge draagt, en hoe moeilijker uw taak te vervullen is; maar de plicht zijn taak te vervullen, dat is voor elkeen gelijk. De bloei van een vereniging hangt af van de ernst waarmee elk lid zijn taak vervult. Een voorzitter is niets zonder z'n leden; een march mist de pit van de charme zonder de march-tamboers; een sierlijke handstand boven op de top van een pyramide is ondenkbaar zonder een stevig kluwen andere turners.

Een modern sprookje vertellen?

Iemand wou bij elke noodwendigheid het juiste uur kennen. Hij kocht een degelijk uurwerk. Maar het was ook een zeer kostelijk uurwerk. Het was bezet met twee smaragden en twaalf diamanten. Een sieraad om bewonderend de adem in te houden bij het aanschouwen ervan. De smaragden losten uit hun hechtingen na enkele tijd, maar het uurwerk tikte voort. Ook de diamanten gingen verloren, één na één, maar het uurwerk tikte voort. Toch viel op zekere dag het uurwerk stil. Het werd naar een uurwerkmaker gebracht, die vaststelde dat een weinig stof het fijne raderwerk had geblokkeerd. Hij blies het stof uit het raderwerk weg, gaf de nodige smering, en weer liep het uurwerk, tikte er lustig op los, en gaf steeds het juiste uur aan.

Opdat een vereniging gesmeerd zou lopen hebben we edelmoedige samenwerking nodig, - grote radertjes en kleine, veertjes en vijzen - en mag hun aktiviteit niet spaak lopen door het stof van onverschilligheid, verveling, uitvluchten, en wat nog meer. Maar smaragden en diamanten, die zijn ons totaal nutteloos.

Laten we ootmoedig onze taak vervullen op de plaats die ons werd aange-

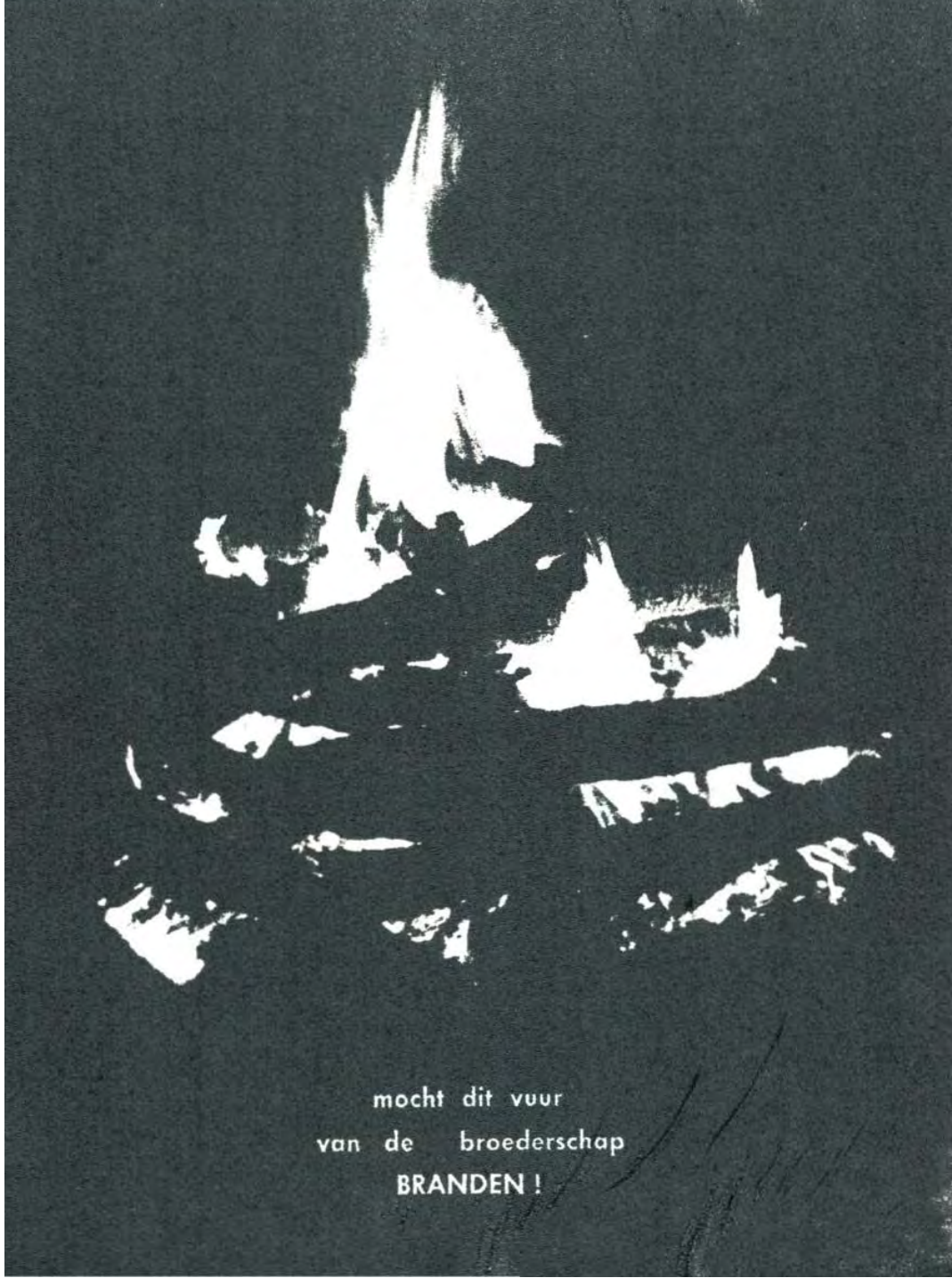

wezen. Laten we naast mekaar staan in broederlijke bezorgdheid voor elkeen. Zo kunnen we samen hogerop. Laten we aan mekaar steun vinden om ons te vormen tot sterke persoonlijkheden die het leven trotseren kunnen; mannen die weten wat ze willen en willen wat ze weten: een weten dat gevormd werd door een ééndrachtig streven naar het goede, het schone, het edele. Laat onze herhalingen niet alléén een heerlijke vrije-tijds-besteding zijn; een vormen van kampioenen; een onovertroffen muzikale team; maar ze wezen een bijeenkomst van vrienden die spelend en al oefenend aan mekaar wegschenken het beste van hun eigen hart, zodat elkeen 'n schoner mens wordt.

Ons samenkomen is een ideaal kontakt van mens tot mens, omdat ons gemeenschappelijk pogen steeds méér duidelijk maakt dat we alleen tot zo weinig in staat zijn en op mekaar zijn aangewezen. Onze oefenstonden en herhalingen zijn een voortdurend dialoog om samen de beste weg te vinden; om samen de hoogste toppen te scheren. Onze vereniging is niet in het leven geroepen om ons eigen kleine IK in de zon te zetten, maar om ons te warmen in de gloeiende vuurgloed van mekaars vriendschap.

Houdt het vuur van de vriendschap brandend, zo wordt uw hoogste betrachting ootmoedig één van allen te zijn, en allen zullen vreugdevol één van hen, die uitmunt in kennis en kunde of voorbeschiktheid tot uitzonderlijke gave, op een voetstuk plaatsen: hij is immers één van hen, want hun vriendschap is onbaatzuchtig en kent geen naijver, omdat de vorming van elke uitblinker mede de vrucht is van hun hechte vriendschap.

Houdt het vuur van de vriendschap brandend, en Deugd en Volharding wordt een lichtbaken!

Zo wordt uit kleine stenen een Kathedraal gebouwd!

Uw toegenegen voorzitter.

Em. Truyts.

SLEUTELHANGERTJES

door Jos Ghysen
Uit "Zie je wel!"

- Ik weet het niet meer, zei de man die samen met mij in het winkeltje stond. "Is het nou echt niet mogelijk een pond koffie te kopen waar géén sleutelhangertje bij is?"

De vrouw van de kruidenier dacht diep na en zei toen zeer teleurgesteld: "Neen, het kan echt niet."

- "Dan moet ik ook geen koffie," besliste de man. "Ik heb thuis drie kinderen en telkens ik met een nieuwe sleutelhanger binnenkom, ontstaan er de grootste ruzies wie hem dit keer moet hebben. Mijn vrouw heeft al lijsten aangelegd maar dan zitten ze intussen weer onderling te ruilen en dan weet je totaal niets meer. Het is ellendig."

Een jongentje met een muntstuk tussen twee vingertjes geklemd stond zijn beurt af te wachten om een heerlijkheid te kopen. Het had het gesprek staan afluisteren doch durfde niet luidop zeggen wat het innerlijk te begeren stond.

Ik nam de verdediging der zwakken op mij en zei: "Het is eenvoudig. Koopt u die koffie en dan geeft u de sleutelhanger aan dit jongentje hier."

Het kind bekeek mij niet eens dankbaar omdat dit een begrip is dat al jaren van de lijst der bruikbare gevoelens geschrapt werd.

- "O," zei de man, "dacht u dat het dan eenvoudiger werd?"

- "Ik dacht van wel," zei ik.

- "Kom," zei hij, "blijf nou één moment bij de zaak. Ik koop een pond koffie. Thuis zitten drie kinderen die alle drie weten dat er aan ieder pond koffie een sleutelhangertje zit. Goed. Die zitten nu op dit moment al onder elkaar ruzie te maken voor wie het hangertje is dat ik dadelijk ga meebrengen. En dan kom ik binnen en ik zeg: "Ik heb het sleutelhangertje weggegeven!" Mijnheer, dat moet u bij ons eens komen doen."

Hij zag er duidelijk iemand uit die zich van het voortplantingsleven vrolijker dingen voorgesteld had.

- "Je kan het hangertje toch uitloten," stelde de vrouw van de kruidenier voor.

- "Neen," antwoordde de man beslist, "met mijn kinderen niet. Bij mij thuis is het altijd dezelfde die wint. Indien ik het doe, hebben de andere

twee nooit wat. Hij moet een beetje helderziend zijn of zo. Mijn vrouw heeft dat ook."

Ik griezelde voor de aspekten van zijn huwelijk.

- "Luister," zei de vrouw, "voor één keer kan ik het oplossen. Ik geef u drie sleutelhangers mee. Dan kan er niks gebeuren."

De man fleurde op doch zijn gezicht betrok weer onmiddellijk toen de vrouw drie verschillende hangertjes op de toonbank legde.

- "Neen," zei hij geschrokken, "dat kan ook weer niet. Het moeten drie dezelfde hangers zijn, anders is niet te overzien wat er losbreekt. Dan blijven ze tot ze naar bed gaan over die sleutelhangers bezig."

De vrouw kon met één handgebaar de toestand ophelderen. Zij legde drie verschillende hangertjes in doorzichtig plastic van hetzelfde koffiemerk voor hem neer.

- "Dan is het zo opgelost," zei de vrouw, een beetje korter dan voorheen. Aan haar stem kon je vermoeden dat ze er naar hunkerde om voor één avond de vrouw van die man te kunnen zijn. ("Hier is de koffie! En hier is één sleutelhanger! En nou 's kijken wie zijn bek opendoet!")

De man betaalde en liep toen langzaam het trottoir over naar de plaats waar zijn nageslacht al klaar zat te wachten om hem op te vangen.

Het jongentje met het muntstuk legde zijn bezit op de toonbank en kreeg zonder dat er ook maar één woord gewisseld werd een kauwgom met twee Batmanprentjes.

- "Die heb je nog niet," zei de vrouw.

- "Neen," zei het jongentje.

Toen ik mijn bestelling geplaatst had, vroeg de vrouw: "Verzamelt u ook iets?"

- "Neen," zei ik, "bij mijn kinderen begint het al een beetje terug te lopen. Trouwens, alle hangertjes die u hebt, hebben ze ook al lang."

- "Het is geen handel meer, mijnheer," zei de vrouw," het is een krankzinnige toestand."

Ik reed terug naar huis. Onderweg stopte ik bij een van die helverlichte stations waar je bij aankoop van zes roestvrije schotels een liter benzine kan krijgen.

- "Vol Super!" zei ik.

- "Dat is een slakommetje!" zei de vrouw juichend.

Je ontsnapt niet!

- Op de markt staan drie zotte mannen, twee broers en een zuster.

- In Mont-Martre bewaart men het hoofd van Voltaire als kind.

- Men vond uiterlijk geen sporen van moord of geweldpleging, na de lijkschouwing echter stelde men vast dat een broodmes in het hart stak.

- Een kind viel al spelend van een zandhoop en rolde onder de wielen van een voorbijgaande kamion, zijn hoofd werd verpletterd en men vreest dat het levenslang blind zal blijven

- Een blinde werd aangerand en zijn geldbeugel ontstolen. Hij legde klacht neer bij de politie en wist te vertellen dat zijn aanrander klein, dik en rond was, met gebruind vel, gekleed met grijze loden en dito geruitte pet.

- Gisteren werd het lichaam van een blinde uit de Vesder gehaald. Men vermoedt dat hij door de invallende duisternis om de tuin werd geleid en aldus verdronk.

- De rare bewijsstukken lagen overvloedig over de tafel van beschuldiging verspreid.

- Jacob van Artevelde op zijn voetstuk fronste zijn wenkbrauwen wanneer hij vernam dat zijn ploeg - het strijdlustige Gantoise - zakte.

- Meesterlijk ranselde hij een kogel van Lawrence uit de hoek en vervolgens vloog hij meesterlijk langs de zijstaak.

- Het vocht dringt door de muren van de slaapkamer van mijn grootmoeder die helemaal verrot en beschimmeld is.

- Mijn huis is te klein want ik moet iedere dag bevallen.

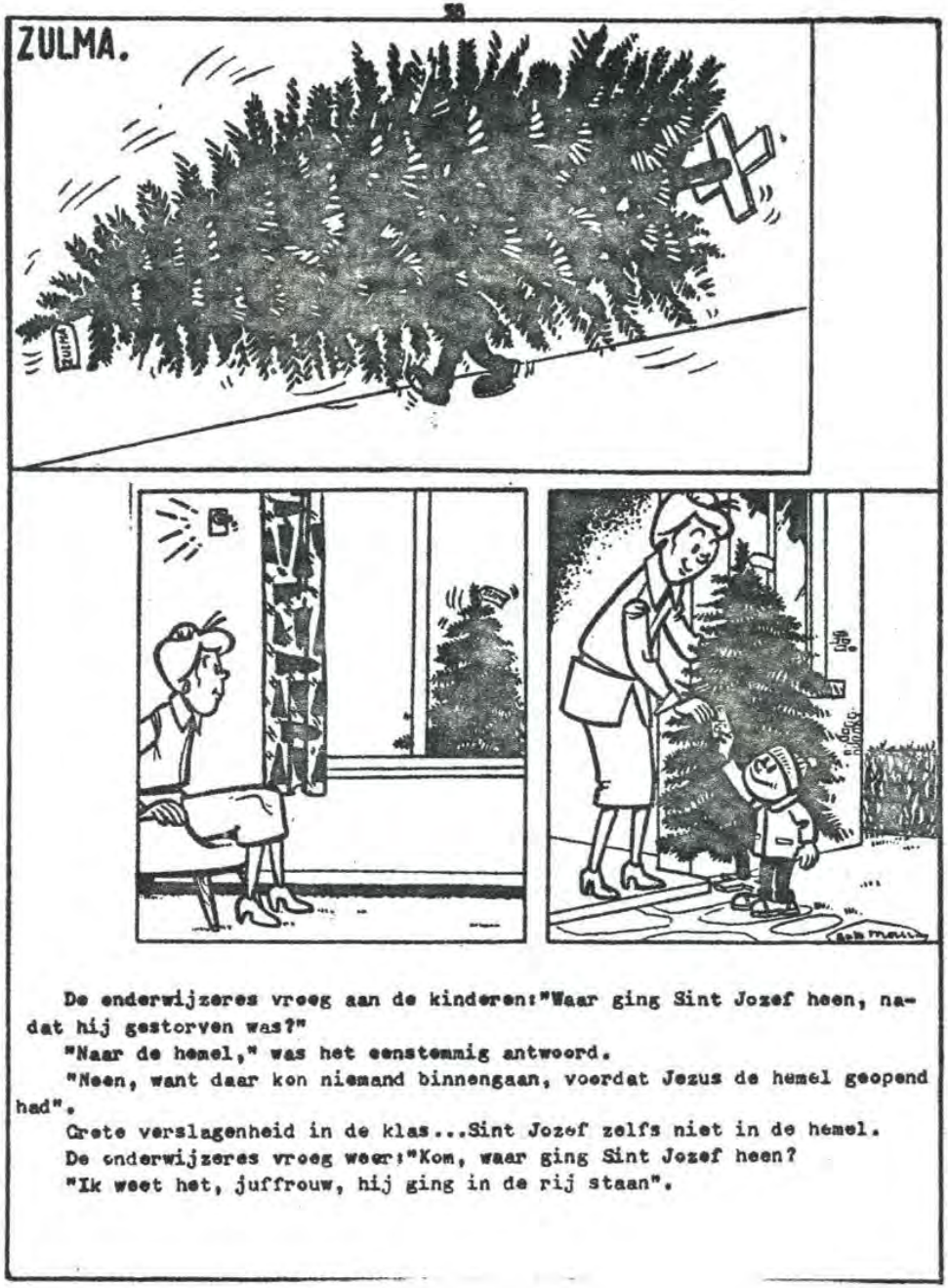

De onderwijzeres vroeg aan de kinderen:"Waar ging Sint Jozef heen, nadat hij gestorven was?"

"Naar de hemel," was het eenstemmig antwoord.

"Neen, want daar kon niemand binnengaan, voordat Jezus de hemel geopend had".

Grote verslagenheid in de klas...Sint Jozef zelfs niet in de hemel.

De onderwijzeres vroeg weer:"Kom, waar ging Sint Jozef heen?

"Ik weet het, juffrouw, hij ging in de rij staan".

WAT GEBEURDE

14 oktober 1967: Onze trompettersfanfare brachten te Oude-God de kermis-tonen door een schitterend wandelconcert.

20 oktober 1967: waren onze muzikanten ook present op de kermis te Luithagen.

4 en 5 november 1967: Wafelenbak.

Onze leden hebben ditmaal werkelijk hun beste beentje voorgezet, en het doet ons bizonder genoegen dat ditmaal de beste verkoper een muzikantje was: 280 wafels voor Van de Laer! Proficiat!!!

Onze wafelenbak gaf ons een batig saldo van 17.847,50 Fr. Schitterend!

We zeggen hartelijk dank aan onze Meesterbakker Marcel Van Lierde en zijn assistent Alfons Domen die twee dagen achter de wafelijzers hebben gestaan, uit pure sympathie voor de kring. We danken evenzeer de mannen van het medewerkerscomité, die na die twee dagen te moe waren om nog moppen te tappen. Onze dank gaat ook naar onze leden, volwassenen en jongeren die zichzelve en de nodige wagens ter beschikking stelden om alle bestellingen tijdig en in de beste conditie aan huis te bezorgen. We danken welgemeend de dames die soep hebben gekookt om de hongerigen 's middags te spijzen; om in te pakken en af te wassen, enz. enz. Onze dank gaat ook naar de jeugd die met gratie en lieftalligheid onze lekkere wafels hebben opgediend aan de talrijke snoepers in de Familia-gelagzaal, 's zondags.

Dit jaar misten we de aanwezigheid van onze Vader-bakker Julien Van Lierde. Hij lag ziek, maar bakte in gedachten mee, en drukte de bakkers-vandienst goed op het hart dat ze alleen goede waar moesten leveren. Wat ze ook deden, naar zijn jarenlang voorbeeld. We wensen Vader Van Lierde het allerbeste en zullen zijn wijze lessen gedenken.

Zo werd er weer van Deugd en Volharding een bladzijde geschreven van intense, onbaatzuchtige medewerking! Willen we al maar plannen maken voor volgend jaar?....Dank aan allen, bij voorbaat.

11 november 1967: Verjaring van onze stichting - Nationale feestdag.

Te 8 uur werd in de H.Kruiskerk te Oude-God een Eucharistieviering gevierd tot zielelafenis van onze overleden stichters, leden en ereleden. Overtalrijk waren onze leden en deze van de Kath.Meisjesturnkring aanwezig.

Aan het altaar celebreerde Eerwaarde Heer Directeur van de Handelsschool St.Aloysius terwijl de dienst werd geleid door onze E.H.Proost.

Traditiegetrouw helften een selectie muzikanten het 'Te Velde' aan bij de consecratie, wat bij onze nieuwe vorm van Eucharistieviering storend werkte. De celebrerende priester heeft de consecratie moeten onderbreken tot na het 'Te Velde'. Ik meen dat we in't vervolg best wachten met deze muzikale hulde tot na de consecratie. In elk geval, hier zullen we onze proost moeten laten oordelen, en ons daaraan onderwerpen.

Na de dienst in de kerk werden de deuren van de turnzaal opengezet om ruim 200 hongerige leden te spijzen bij een gezamenlijk ontbijt.

Wat het jonge volkje zoal kan binnenspelen!

Onze bizondere dank gaat hier naar onze medewerkers en medewerksters die weerom hadden gezorgd voor een stemmig lokaal en een onberispelijk ontbijt. En we willen hulde brengen aan onze twee oudste dames: Mevrouwen Janssens en Geeraerts, die sinds jaren in de bres staan en ook nu weer de koude, het ongure weer en het vroege uur hebben getrotseerd om present te zijn, terwijl hun 'jonge' ouderdom wel een uurtje langer warme dekens verdienden.

De STATUTAIRE VERGADERING volgde op het ontbijt.(We lichten het verslag hiervan uit het Proces Verbaal van dhr.Secretaris.)

Aangezien de voorzitter niet meer in funktie is (dient herkozen te worden) wordt de vergadering geopend door Dhr.DE SMET J., ondervoorzitter.(art.25 der statuten.)

STEMOPNEMERS: Bij loting worden de heren VERELST Franciscus en VAN HERWEGEN Joris tot stemopnemers aangeduid.Beiden aanvaarden.

HERKIEZING VAN DE VOORZITTER:
Enig kandidaat: De heer Emiel TRUYTS,aftredend voorzitter en herkiesbaar.

De geheime stemming geeft volgend resultaat: aantal uitgebrachte stemmen: 38 = 4 beheerders +32 aanwezige deelgenoten + 2 deelgenoten vertegenwoordigd door een volmachtdrager.
aantal ja-stemmen: 37 herkiezen dhr.Truyts tot beheerder-voorzitter voor een nieuwe wettige termijn; aantal blanco-stemmen: 1.

Het mandaat van dhr.Truyts is dus verlengd voor een nieuwe wettige termijn van zes jaar.

De heer DE SMET J. staat de leiding van de vergadering af aan de herkozen voorzitter.

KIEZING VAN EEN RAADSLID VOOR HET MUZIEKCOMITE: Enige kandidaat: de heer VAN DESSEL René.

Bij geheime stemming werden 25 stemmen uitgebracht.(Allen muzikant.) De heer VAN DESSEL behaalt alle stemmen en wordt dus tot raadslid van het muziekcomité gekozen.

WIJZIGING ART.8 DER STATUTEN: Ingevolge een schriftelijk verzoek van drie deelgenoten (veteranen) was de beheerraad verplicht volgend punt toe te voegen aan de dagorde:

"bij te voegen aan art.8 der statuten:
"De deelgenoten die na 35 jaar werkelijke activiteit als lid van de
"vereniging overgaan naar de vriendenkring blijven deelgenoot van de
"v.z.w.d."

De voorzitter leest het schrijven voor uitgaande van de drie deelgenoten waarin zij om de wijziging der beschikkingen van art. 8 verzoeken. Vervolgens leest hij de tekst van art.8 en 13 der statuten.

In een kort betoog legt hij vooral de nadruk op volgende punten:

- onze statuten zijn opgemaakt en goedgekeurd o.m.door de drie deelgenoten die deze thans willen wijzigen;
- de geplande wijziging van art.8 gaat rechtstreeks in tegen de beschikkingen van artikel 13;
- de beschikkingen van art.13 willen vooral voorkomen dat een turnkring, grotendeels bestaande uit jongeren zou bestuurd worden door een meerderheid van ouderen, die niet meer rechtstreeks in de beweging staan en dus de actuele noden van de kring mogelijk minder aanvoelen en begrijpen.

De secretaris wijst er vervolgens nogmaals op dat het onmogelijk is enkel art.8 te wijzigen of er een alinea aan toe te voegen. Zo het gevraagde alinea aan art.8 wordt toegevoegd dient eveneens art.13 gewijzigd.

Bij geheime stemming worden 37 stemmen uitgebracht: 4 beheerders + 31 aanwezige deelgenoten + 2 deelgenoten vertegenwoordigd door een volmachtdrager. Uitgebrachte stemmen ten voordele van de wijziging: 17.
Uitgebrachte stemmen tegen de wijziging : 20.

Het voorstel is dus verworpen.

JAARVERSLAG DOOR DE SECRETARIS: Aangezien onze Turnkring deel dient te nemen aan de gemeentelijke plechtigheden ter gelegenheid van de 11 novemberherdenking blijft er niet voldoende tijd over om het jaarverslag te lezen.

De voorzitter stelt voor het jaarverslag op te nemen in de "Kerstheraut".

Alle deelgenoten hebben dus de tijd om het verslag grondig te lezen. Zo

binnen de acht dagen volgend op het verschijnen van de Kerstheraut geen opmerkingen worden gemaakt wordt het jaarverslag als goedgekeurd aanzien. Alle aanwezige deelgenoten zijn hiermede akkoord.

SCHRAPPING VAN DE DEELGENOTEN DIE NIET AANWEZIG WAREN, NOCH VERTEGENWOORDIGD, OP DE TWEE VORIGE ALGEMENE VERGADERINGEN.

Wegens tijdgebrek gaan de deelgenoten unaniem akkoord dit punt te verdagen tot de eerstvolgende algemene vergadering.

.....

De gemeentelijke plechtigheden ter herdenking van de wapenstilstand verliepen naar traditioneel patroon. En ook traditioneel,brachten we een devoot bezoek aan de graven van wijlen onze stichters.

Te 15 uur liep de turnzaal met ons jong volkje, hun broertjes en zustertjes, propensvol.

Een drietal échte jeugdfilms, met als hoofdbrok "Opgejaagd in Holland" kon elkeen boeien, en bezorgde onze jongeren een namiddag om van te dromen.

De vertoning werd door het Smalfilmstudio verzorgd en getuigde weerom van een prima verzorging.

Dat het snoepje tijdens de poos aangeboden smaakte,hoeft niet gezegd.

18 NOVEMBER 1967: VERJARINGSSOUPER:

181 disgenoten vulden de Familia-feestzaal tot een gezellige feesttafel om de 47e verjaring te vieren.Het werd ditmaal een echt onderonsje: dhr.Burgemeester en de hh.Schepenen, en onze Gouwproost waren weerhouden op een banket in het Ford IV, en ook onze Gouwvoorzitter moest belet geven, evenals Z.H.Van Put.Voor de overige genodigden tasten we volledig in het duister.

De tafels waren in stervorm opgesteld met als middenstuk een bloemenkorf van 2meter doorsnee en door een fonteintje bekroond. Echt gezellig! De eretafel was onvindbaar, postconcillair zouden we zeggen, en de besturen van beide turnkringen zaten -nogal wat gezelliger - aan een tafel tussen de

andere tafels in een hoekje, oh, zalig hoekje! Een dikke pluim voor wie dat uitgevonden heeft!

Voor wat de versiering betreft zeggen we hartelijk dank aan de voorzitter van 'Streven', onze Marcel Van Lierde,voor het gebruik van de Streven-schermen die de grote zaal zo gezellig naar ons formaat verkleinden.

We danken ook zeer hartelijk onze bloemist-bloemenverkoper, die 's zondags aan de H.Kruiskerk de mooiste bloemen te koop aanbiedt, zijn bloemenwinkel uitbaat tegenover het kerkhof, erelid is van onze vereniging, en Mr.Vekemans heet: hij bezorgde ons die prachtige bloemenkorf gratis voor niets = uit pure sympathie.

Proficiat voor onze kok Mijnheer De Ridder en zijn helper die gezorgd hebben voor een souper van "lek m'n lipke".

Het muzikale menu werd ons voorgeschoteld door het orkest Jean Rudy, dat stuk voor stuk prima muzikanten bezat maar er niet toe kwam, op een paar uitzonderingen na, enig animo te brengen,en er niet in slaagde voeling te krijgen met ons publiek. Jammer.

Al werd het dan geen danspartij van de uitgelatenheid, een samenzijn in intense gezelligheid was het wel; dat bewees het feit dat de uurtjes vloger en de sluitingstijd op de klok de vroege uurtjes aanwees.

Tijdens het souper werd hulde gebracht aan Frans Verelst om zijn 25 jaren lidmaatschap; de herinneringsmedaille voor 15 jaar lidmaatschap werd uitgereikt aan Corens Louis, De Schutter René, De Smet Tom, Geeraerts Albert, Liekens Jean en Schroyens Karel; deze voor 10 jaren lidmaatschap aan Coenen Willy, De Croof Jos, Heps Alfons, Matheus Guido, Scholdis Bruno, Volders Walter en Waumans Leon, alsook aan Hoes Albert, Roels Jos, Van Lierde Georges en Van Lierde Marcel, Van Vaeck Frans.

Onze Erechef Mr. Van der Heyden werd in de bloemen gezet omdat hij dit jaar het uitzonderlijk jubileum kon vieren: 65 jaar muzikant! Proficiat!

En nu maar uitzien naar onze 48e verjaring, maar....dáárvóór zal er nog heel wat werk moeten worden verzet.

1 DECEMBER 1967: Tijdens de herhaling van de trompettersfanfare hebben de muzikanten Constant Keersmaekers met uitzonderlijke vriendschap en genegenheid omringd,omdat hij die dag gepensioneerd werd. Hoe dat gebeurde verklappen we niet want dan is het intieme er af! Geniet er vele jaren van Stan, én van uw pensioen én van de vriendschap van uw medeleden.

3 DECEMBER 1967: VERBONDSKAMPIOENSCHAP, INDIVIDUEEL. Te Antwerpen SWA.
Zie hierover bij Turnershoekje.

Gij badt op ene berg alleen,

en... Jesu, ik en vind er geen

waar 'k hoog genoeg kan klimmen

om U alleen te vinden:

de wereld wil mij achterna,

alwaar ik ga

of sta

of ooit mijn ogen sla;

en arm als ik en is er geen,

geen een,

die nood heeft en niet klagen kan;

die honger, en niet vragen kan;

die pijn, en niet gewagen kan

hoe zeer het doet!

o Leer mij, arme dwaas, hoe dat ik bidden moet!

Guido Gezelle

HET WOORDJE VAN DE PROOST

Mijn goede vrienden,

Kerstmis is een feest dat ons, mensen, aanspreekt, zoals elke geboorte ons aanspreekt, en ons even stil doet worden, innig en gelukkig; stil van vredig verlangen: het verlangen naar de vrede een goed mens te zijn.

Wij hebben van het christendom iets onwerelds gemaakt, het als het ware uit de wereld weggetrokken. En toch is het christendom voor deze wereld,is het voor de mensen. Want al zijn we vertrouwd geraakt met de Zoon van God, we vergeten teveel dat Hij ook mens is. Hieraan komt Kerstmis ons herinneren. God werd mens, en gaat met de mensen de menselijke natuur delen.

Ergens in een stal, op wat stro in een kribbe, in een onooglijk dorp van een klein land, 2000 jaar geleden, ligt een kind. Dat kind is ook God. Maar het ligt daar klein en hulpbehoevend en overgeleverd aan de zorgen van andere mensen, zoals alle mensenkinderen. Mens zoals gij en ik. En zo zal het de 33 jaren van zijn aards leven blijven: mens in de mensenwereld: Jezus van Nazareth, zoon van de timmerman....

Hij wist wat het was honger te hebben en dorstig te zijn,en de noodzaak aan deze behoefte te voldoen...en Hij zal de hongerigen spijzen en de dorstigen laven;....

- Hij ondervond zelf wat het is ziek te zijn en zich ellendig te voelen... en Hij zal de zieken genezen, de lammen doen gaan, de doven laten horen, de blinden het zicht geven, de melaatsen reinigen;....

- Hij had waardering voor echte vriendschap....want Hij zal wenen bij het graf van zijn vriend Lazarus;....

- Hij had behoefte aan genegenheid en goedheid....en was zelf goed, en mild in zijn oordeel over zwakheid en begane fouten;...."wie zonder zonde is werpe de eerste steen"....

- Hij wist dat de boog niet altijd kan gespannen staan....ook Hij trok met zijn vrienden op tocht en genoot van de rust en de schoonheid van natuur en landschap;....

- Hij kende het genoegen van een gezonde lach, een vrolijk lied, de vreugde van het samenzijn, en wist te voorkomen dat de vreugde zou gestoord worden door een verlegenheid van de gastheer....zoals Hij hem tegemoet kwam op de bruiloft van Cana;....

- maar Hij kende ook de behoefte om in stille afzondering vóór de Vader te staan; Hij kende de nood aan echt gebed....en Hij leerde ons bidden: "Onze Vader";....

Zo was zijn leven tussen de mensen: echt menselijk. Zo komt Hij ons meer nabij. Zo wordt Hij voor ons navolgbaar, en nodigt Hij ons uit, naar zijn voorbeeld, een goed mens te zijn. Liefde te hebben voor zijn Vader en voor mekaar.

Nu op het Kerstfeest weerom alles zingt van vrede, moge dan iets van de goedheid van Jezus in uw hart openbloeien als een ontkiemend zaadje van goedheid en liefde, opdat er vrede kome in uw mensenhart.

Aan u, mijn vrienden va n Deugd en Volharding, een echt zalig Kerstfeest vol van goedheid en de vreugde van de Heer.

Uw Proost,

E.H.H.Smit.

OPMERKELIJKE OPMERKINGEN

De zelfoverwinning spant de kroon boven alle prestaties. Al wie deze heeft behaald kan nooit meer een nederlaag lijden. (A.J.Cronin)

Er is een spreekwoord dat zegt: "Zoals ge uw bed opmaakt, moet ge'r ook in liggen," wat zonder meer een leugen is. Als ik mijn bed slecht heb opgemaakt, zal ik het, als God het mij wil toestaan, overdoen. (Chesterton)

Va n een harmonieus samengaan kan men spreken wanneer de vrouw altijd om de oude moppen van. haar man lacht en hij nooit om haar nieuwe hoeden. (H.C.)

De grootheid van een man kan bijna altijd worden afgemeten aan zijn bereidheid om vriendelijk te zijn. (G.Y.)

Amusement is te vergelijken met een levensverzekering: hoe ouder je wordt, hoe meer het je kost. (K.H.)

Ik houd van mannen met een week hart en een hard hoofd.(Gerald Kennedy)

Men zou rijk kunnen worden met het fabriceren van krukken voor gebrekkige uitvluchten. (M.H.W.)

Mensen die hun previleges hoger schatten dat hun principes, verliezen ze spoedig allebei. (Dwight D.Eisenhower)

De meest waardevolle zin voor humor is het soort dat iemand in staat stelt ogenblikkelijk in te zien waar hij beter niet om kan lachen. (L.A.)

Het is met een conversatie als met een boot: als iedereen aan dezelfde kant gaat zitten, keldert ze. Er is evenwicht nodig om haar overeind te houden. (Marjorie S.Pither)

Hoed u voor de woede van een geduldig man. (John Dryden)

De gouden eeuw was nooit de huidige eeuw. (Benjamin Franklin)

Als u alles begrijpt, moet u verkeerd zijn ingelicht. (J.S.)

Onze kracht bestaat vaak in de zwakheid die we om de weerga niet willen tonen. (Mignon McLaughlin)

De moderne wetenschap probeert nog steeds een kalmerend middel te vinden dat beter werkt dan een paar vriendelijke woorden. (D.M.)

Wees nooit bang te zeggen wat er diep in uw hart leeft. Laat de vonk overspringen, want soms wordt zij een vlam waaraan iemand van wie u houdt, of iemand die u nauwelijks kent, maandenlang zijn handen kan warmen. (Faith Baldwin)

De wereld komt vooruit door het verwezenlijken van onmogelijkheden. (R.W.E.)

Als u geld voor u laat spreken, overstemt het alles wat u verder had willen zeggen. (Mignon McLaughlin)

Een glimlach kost minder dan elektriciteit en geeft meer licht. (Schotse zegswijze.)

SELF-HELP TE CIPWA

N.v.d.R. Een redacteur van Nieuw Afrika kan schrijven zoveel hij wil, als hij het heeft over de missie komt zijn relaas nooit heet van de pen; wij zijn immers al jaren in België. Daarom geven wij zo graag het getuigenis van iemand, die ginder is. Het is zoveel echter, zoveel minder gekunsteld, zoveel levendiger.

In bijgaand artikel spreekt Guido Stuer over self-help te Cipwa : het is noch een jeremiade noch een bedelbrief. Het is een eenvoudig relaas zonder letterkundige of sentimentele tierlantijntjes, maar iets wat ons wellicht doet nadenken en handelen.

Cipwa is het meest noordelijk gelegen dorp van Zambia aan het Tanganyikameer. Na een loodrechte val van 280 meter komt de machtige Kalamborivier er eindelijk tot rust in het meer; de romantiekers vinden er een prachtig strand voor hun relax en verder is het een droomparadijs voor de muggen, die u 's nachts alle slaap ontroven.

Eens was Cipwa een groot dorp met tamelijk veel kristenen (170). In 1964 kwam het water van het meer echter zo hoog dat bijna heel het dorp wegspoelde, kerk incluis.

Vele mensen trokken weg naar andere dorpen. Maar in het bureel van de parochie bleef de naam Cipwa op de kaart van de missie staan, als buitenpost N° 18 met 27 kristenen.

Het dorp scheen dood maar voor de kristenen, die overbleven, was het een feest telkens als de pater met zijn bootje eens aankwam.

Wel was er niet eens een huisje om te slapen, maar er was een grote schaduwrijke boom in wiens lommer ik de mis kon lezen.

De mensen waren er goed en steeds werd er tot diep in de nacht gepraat en gezongen rond een anti-muggen-vuurtje.

In januari van dit jaar begon de dorpschef:"Pater, vorig jaar hebt gij twee kerken gebouwd aan het meer, kunt ge ons nu eens niet helpen?". Als ze dachten dat hun pater nu direct naar Vlaanderen zou vertrekken om wat geld te verzamelen, waren ze verkeerd. In plaats van te vertrekken zette ik me neer en begonnen we te praten onder de grote mangoboom. Eerst draaiden ze natuurlijk een hele tijd rond de pot, er werd gediskussiëerd en bedisseld, niemand luisterde naar niemand en toen ze uitgepraat waren, kwam ik eindelijk aan het woord. "Zambia is nu onafhankelijk en gij hebt de regering geholpen bij het bouwen van nieuwe scholen. Ge hebt dat voor niets gedaan en het was zeer goed. Maar wat ge nu gedaan hebt voor uw land,zoudt

ge nu ook eens moeten doen voor O.L.Heer! Akkoord?! Jullie maken 15.000 stenen, brengen 15 ton zand, halen met je boten 15 ton platte rotsen,kopen 30 zakken cement in Mpulungu, geven nog 3.000 fr cash voor de metser en doen verder alle werk, plus het transport over het meer"...Er was een stilte,dat was te veel voor één keer.

"Van mij krijgt ge een dak in golfplaat en daarbij de nodige vensters en deuren". En dan brak de diskussie los in al haar animatie. Tijd is er genoeg in Afrika en ik beloofde twee weken later eens te komen zien wat ze hadden besloten.

Na twee weken waren er 5.000 stenen gemaakt...en de leden van de kerkfabriek (4 mannen en één vrouw) tekenden het zogezegd kontrakt.

Het meer was wat droger geworden en meerdere kristenen kwamen terug naar hun vroeger dorp. Na Pasen was er heel wat materiaal en bracht ik er de

metsers heen; alle kristenen werden gemobiliseerd voor een maand. Er bestonden geen excuses om zgz. een zieke te gaan bezoeken in Tanzania, of om naar een begrafenis te gaan. (Het is ongelooflijk hoeveel mensen er weg moeten naar een zieke of naar een begrafenis, als er te werken valt.)

Waar wordt de kerk gebouwd? Hier beneden? Neen padili, daar op die rotsflank, 20 m. boven het dorp, hoog en droog, en we willen dat iedereen, die voorbijgaat ze ziet... Ze moesten eerst nog eens 400 fr betalen aan een protestant, die de plaats reeds voorzien had voor zijn huis.

Grote vuren werden gemaakt om de rotsen heet te maken. Dan koud water erover zodat ze barstten (we waren terug in de tijd van Hannibal, die met zijn olifanten over de Alpen trok).

't Werk werd verdeeld. Alle sterke mannen de plaats schoon gelijk maken, alle vrouwen water aandragen, alle meisjes zand en de jongens per boot 5 km. verder rotsen halen.

Iedere dag om 5 uur H.Mis met een kort preekske over "werken voor God" en dan aan het werk, tot het te heet werd tegen de middag. Om 4 uur terug aan de job tot het donker was. De katechist liep rond als een gendarm om alle mannen, die op zoek gingen naar een of andere bierpot, terug te brengen.

's Avonds werd er wat gepraat en een sigaret gerookt en waren we allen goed moe om te slapen...

Na 4 weken was de kerk gebouwd. Nu nog het dak. Het materiaal was aangekomen te Mpulungu 20 km. over het meer. Balken van 9 m. lang en 70 ijzeren platen waren een probleem om te vervoeren in onze kleine boten.

5 boten werden samengespannen en mijn buitenboordmachine trok alles over het water, we hadden geluk, er was geen wind.

Het dak was er vlug op.

Nu werd beraadslaagd voor de wijding. Alle kristenen van de andere dorpen werden uitgenodigd, het was een groot feest met veel volk. Het verdronken Cipwa herleefde.

Samen was er gewerkt en gebeden, samen hadden de mensen HUN kerk gebouwd, die nu als een lichtbaken prijkt over het meer. Ze mogen er fier op gaan, dit handvol kristenen, die dag in dag uit leven tussen heidenen en vele andere sekten.

Een handvol kristenen met een boordevolle overtuiging.

Guido Stuer

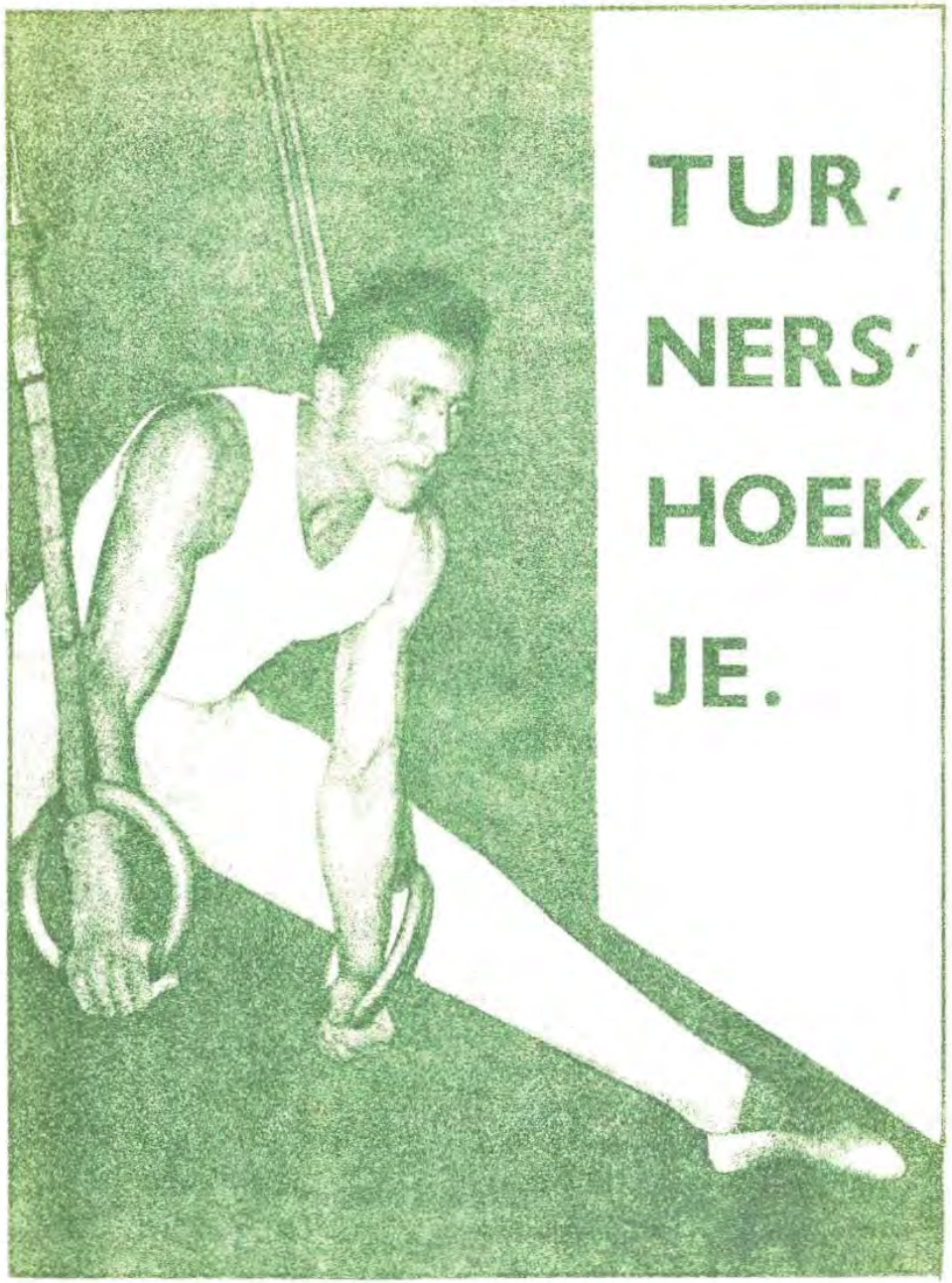

TURNERSHOEKJE.

BEWEGING

Het bewegingstekort heeft - aldus Dr. Claes - een grote invloed op de gezondheidstoestand van de mens. Het blijkt uit statistieken die in Duitsland werden opgesteld.

Hartaandoeningen:

bedienden (zittend leven)	37%
vrije beroepen en academici	18%
zware industrie (arbeiders)	12%
landbouwers	1,5%

In Engeland werden insgelijks onderzoekingen verricht op 20.000 bedienden in het autobedrijf. Hieruit bleek dat de ontvangers tweemaal minder hartziekten hadden dan de chauffeurs. De ontvangers, die de bussen met een verdieping bedienden, hadden elke dag veel beweging, in tegenstelling met de chauffeurs.

In de posterijen werd vastgesteld dat men bij de briefdragers de helft minder hartziekten aantroft dan bij de telefonisten.

Uit alle onderzoekingen kan duidelijk worden gekonkludeerd dat het er voor de moderne mens in de eerste plaats op aankomt zich te bewegen. Heeft hij niet de kans zoals de postboden of de ontvangers op de Londense bussen, dan moet hij zijn heil zoeken in de lichamelijke opvoeding of in de sport.

Er moet vanzelfsprekend niet getracht worden prestaties te leveren zoals de jeugd, die wordt geïnspireerd door topfiguren uit diverse sporttakken, maar er dient aan sport gedaan voor zijn gezondheid. Opvallend is het dat ouderen weinig lust hebben omdat zij nog te veel aan de prestatie denken. Zij kunnen niets uitzonderlijk meer verrichten en kijken toe.

Volkomen fout! Kijk naar de noorderlanden. In Lillehammer, waar ieder jaar duizenden skilopers samenkomen - van jong tot oud - om deel te nemen aan de lange afstandsproef omdat zij wensen fit te blijven. Het is een echt volksfeest voor Noorwegen. Ga naar Zweden en Finland waar insgelijks zulke sportfeesten worden georganiseerd en de president en de vooraanstaande politiekers aan de kop stappen. Niet om stemmen te ronselen in het vooruitzicht van de verkiezing, evenmin om zijn populariteit te verzorgen, maar omdat zij overtuigd zijn dat het noodzakelijk is en zij het voorbeeld moeten geven aan hun volk.

(Uit "Gazet van Antwerpen", overgenomen uit het Kringblad van "Vlug & Vroom" Zele.)

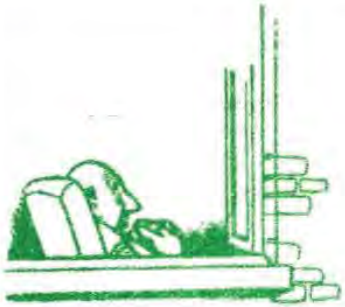

BLIJF·FIT·CLUB

We zouden vorige bladzijde kunnen gebruiken als aanhef van deze.

In het kader van ons vijf-jaren-plan gaat er weer een betrachting vorm krijgen. Namelijk: ook aan de mannen op rijpere leeftijd de gelegenheid geven eens de roest en het stof van het jachtige moderne leven af te schudden, hun knoken eens te smeren, hun spieren wakker te schudden en wat jong leven door hun lijf te jagen door aangepaste lichamelijke opvoeding.

De wieg van onze nieuw-geborene zal staan in het Parochiecentrum St.Lode, en kreeg de naam: "Blijf-Fit-Club".

De start wordt gegeven op woensdag 17 januari 1968, te 21 uur, onder leiding van turnleider Raf. De Weerdt, Regent in Lichamelijke Opvoeding.

Elke woensdag avond, van 21 tot 22 uur - de maanden juli en augustus uitgezonderd - zal voorbehouden zijn aan de mannen van de Blijf-Fit-Club. De maandelijkse bijdrage bedraagt 50 fr. en hierin is de verzekeringspremie begrepen.

Wie eventueel Heren die zich voor deze club zouden interresseren kent, we willen ze aan uw lieve attentie warm aanbevelen.

Inschrijving bij: Mr.Frans Bruynseels, Ullenslei 4 en Mr.Albert Hoes, osylei 80, MORTSEL, St.Lode.

Deze Blijf-Fit-Club is aangesloten bij Deugd en Volharding - die ze ook in het leven riep - maar is strikt genomen geen afdeling zoals de afdelingen die Deugd en Volharding onderverdelen. De leden van deze Club zijn dan ook, strikt genomen, geen eigenlijke leden van Deugd en Volharding. De Blijf-Fit-Club doet zijn eigen huishouding - naar een eigen reglement van inwendige orde - door Deugd en Volharding op te stellen - en Deugd en Volharding helpt, steunt en houdt toezicht, terwijl het patrimonium van deze nieuwe Club ook het bezit blijft van Deugd en Volharding.

Deze enkele lijnen om U min of meer een inzicht te geven wat deze Blijf-Fit-Club betekent én voor de leden ervan, én voor onze vereniging. We kunnen niet anders dat deze Club het meest mogelijke succes toewensen.

VERBONDSKAMPIOENSCHAP - INDIVIDUEEL

Het verbondskampioenschap had plaats te Antwerpen bij S.W.A. op zondag 3 december 1967, en twee van onze leden zouden meekampen in de categorie "veteranen": Jos de Vries en Marcel Rombauts.

Hier volgt de uitslag van de veteranen:

1. de Vries Jos	Vloeroef.: 8,20	Brug: 9,20	Rek: 8,60	Totaal:	26,00
2. Steenaert Jozef (Antverpia)	8,00	7,65	7,20		22,85
ff.Rombauts Marcel	7,80				7,80

Onze meest hartelijke gelukwensen aan Jos de Vries, die de verwachtingen van ons allemaal met brio heeft ingelost.

Had de organisatie wat beter geweest, had men niet teveel getreuzeld, had men op tijd begonnen en niet drie-kwartiers te laat, dan had ook Marcel Rombauts zijn programma kunnen afwerken; maar nu sloeg het uur om aan zijn huisvaderlijke plichten te voldoen vóór hij kans kreeg zich te verdedigen in het kampioenschap, en was Marcel gedwongen het strijdperk te verlaten.....('t Is bijna een thema voor een melodrama!).....maar we zijn zeker dat Marcel zijn glimlacht met zijn eeuwigjonge rakkersoogskens - om de zuurste zuurpruim goedgezind te krijgen - er niet bij heeft verloren!

JUBILEUM

In 1969 zal de Koninklijke Katholieke Antwerpse Turngouw haar 75 jarig bestaan vieren en men is reeds met de planning bezig. Er is al uitgelekt dat er een grootse viering zal doorgaan in het Sportpaleis. Als dat waar is roepen we heel hard "BRAVO"!

Deugd en Volharding zal er zijn!!!

In 1970 viert Deugd en Volharding haar 50 jarig bestaan. Planning is er nog niet maar er worden reeds vele schone dromen gedroomd. Waar we zeker van zijn is dat het voor de leden van Deugd en Volharding werkelijke een jubileum-FEEST zal zijn, en dat ze niet zullen gebukt gaan onder de beslommeringen van een Verbondsfeest of een Gouwfeest of zo....

BESTUURLIJKE VERANDERINGEN IN DE JUFFERSTURNGOUW.

Bestuurlijke veranderingen in de Jufferstumgouw: Mevrouw Marck nam ontslag als voorzitster, en haar werd de titel verleend van Erevoorzitster. Het klonk ons sympathiek in de oren als we Mevrouw Lombaerts hoorden noemen als nieuwe voorzitster. We wensen haar vele vruchtbare jaren!

Ook Z.E.H.Vincken nam ontslag als Gouwproost van de jufferturngouw en wordt opgevolgd door E.H.Bos.

GAAN

Voor enkele jaren werd er in het Sportpaleis te Antwerpen een gemengd sportfeest gehouden, en de inrichters hadden gedacht er goed aan te doen dit feest te beginnen met wat het programma noemde:'Een Olympische Optocht'. Alle deelnemers stapten op achter de groep vaandrigs met de vele vlaggen, op de 'cimenten band'. De turngroepen muntten uit door een fiere, soepele, vastberaden stap: een feest voor het oog!, terwijl de laatste groep - de wielrenners - helemaal uit de toon vielen en de optocht helemaal ontsierden, zo niet belachelijk maakten."Ze hadden die mannen toch beter op hun fiets laten meerijden", was de algemene kritiek van de toeschouwers. En toch... die stuntelige gang was een tekort in hun athletenopvoeding.

Gaan,is een van de schoonste gaven die we van de Schepper ontvingen, en het zijn de turners,die uitmunten door een fiere stap, die de schoonheid aanvoelen van het sierlijk voortbewegen. En ook die turnerseigenschap mogen we niet laten teloor gaan.

Er wordt over het algemeen te weinig belang gehecht aan de opvoeding van het gaan en het lopen, zodat deze voortbewegingsvormen hetzij verwaarloosd, hetzij volledig weggelaten worden tijdens turnstonden. Het is nochtans noodzakelijk er bizondere aandacht aan te schenken, en de tijd die er in een les van opvoedende gymnastiek aan werd voorbehouden, met de nodige aandacht aan te besteden.

Menigvuldige klachten en misvormingen, in alle leeftijdsgroepen, aan het been, vanaf de heup tot de tenen, vinden hun oorsprong in een slechte techniek vanvoortbewegen waardoor de organische funktie in het gedrang komt. Een gezonde funktie aanwakkeren staat om zo te zeggen gelijk met het ontkweken van een harmonie in de bewegingen, waardoor tevens een lenige en bevallige gang wordt verkregen. Het is van het grootste belang dat de leerkrachten - zonder de typisch eigene gang van elk individu te willen afbreken - bizondere aandacht zouden schenken aan deze bewegingsharmonie van de voortbeweging. Deze oefeningen weglaten omdat men meent dat ze saai en vervelend zijn, is volkomen fout. Wanneer men gebruik maakt van de vele mogelijkheden die men putten kan in het artsenaal van oefeningen in het gaan en het lopen, wordt het een aangename tijdspanne die een gevoel van welbehagen geeft aan de beoefenaars.

In de verschillende groeitijdperken spreken zeker psychologische faktoren, eigen aan de ouderdomsperiode, een woordje mee.

Hoe ziet men niet de onbeholpenheid en gemis aan zelfzekerheid bij de eerste kinderstapjes en hoe onwennig de kleintjes zich voelen als moeder eventjes de hand loslaat; maar hoe stralen de kleine gezichtjes als er al kan gelopen worden van moeders hand tot aan de kast, op eigen beentjes.

Maar eens deze eerste stapjes voorbij, moet men zich goed bewust zijn

dat een sierlijke en ongedwongen gang de groei van het kind enkel kan ten goede komen.

Onze knapen van 7 - 12 jaar zijn fier als de leeraar hen kan prijzen omdat ze zich stijlvol en met een zekere lenigheid kunnen voortbewegen. Het aanleren van de bewegingstechnieken is in deze periode niet te onderschatten en vindt bij deze groep jongens een dankbaar gehoor.

Op 12 - 15 jarige ouderdom laat de puberteit zich gelden; de aandacht voor een stijlvolle gang gaat verzwakken, en het oefenen komt onze pubers voor als onnuttig en meisjesachtig.

Tussen de 15 en 18 krijgt men een ander verschijnsel: ze voelen zich schijnbaar te groot, te volwassen om zich te onderwerpen aan een procedure van opvoedend gaan. Integendeel, ze laten lich liever opmerken door mee te leuteren met de hipistijl en het liefst zo slordig, zo plomp, en zo verveeld mogelijk te doen; tot onnodige ergernis van velen, want die tijd ontgroeien ze wel.

Immers, we ondervinden dat turners van rond de 18 jaar af, zich bewust worden van de ontwikkeling die de lichamelijke opvoeding hen schonk, en gezonde annelijke fierheid worden ze zich bewust. Deze bewustwording geeft hen de betrachting naar een fiere, zelfbewuste, ongedwongen en stevige gang, met lenigheid en gratie. Dàn heeft de leeraar het meeste succes, omdat zijn onderhorigen de noodzakelijkheid van houding en beweging begrijpen en het aanvoelen.

In eenvoudige bewoordingen zou ik de techniek als volgt formuleren:

Bepaling: Men gaat wanneer men het rustpunt van het ene lid (been) tot het andere verplaatst, derwijze dat de rust op het ene reeds heeft aangevangen vóór dat de rust op het andere heeft opgehouden.

Bij het gaan let men speciaal op de juiste lichaamshouding. Hoofd rechtop, blik van de ogen recht voor zich uit, nek gestrekt,romp ongedwongen rechtop en zonder overstrekking, doch met een lichte neiging voorwaarts zodat bij het verplaatsen het lichaamsgewicht (hier het zwaartepunt) de juiste stand aanneemt om geen evenwichtsstoornissen te verkrijgen.

Bij het verplaatsen van de benen let men wel op dat ze achtereenvolgens licht gebogen en gestrekt worden.

De voet van het geheven been wordt volledig gestrekt en de punt van de voet wijst schuin naar beneden, zodat bij het plaatsen van de voet men eerst op de bal neerkomt om zo verder de voet te laten zakken tot hij volledig draagt. Op de andere voet darentegen heft men eerst de bal van de voet om zo verder te heffen wanneer men het lichaamsgewicht op het andere been verplaatst.

De armhoudingen laten we nu buiten beschouwing omdat die reeds meermaals in andere kringbladen werden besproken.

K.Schroyens,

PERSONALIA

STAPTEN IN HET HUWELIJKSBOOTJE

op 9 november 1967:

onze turner Jozef COP met Mej. Philomena HELSEN, zuster van onze jongste turnleider Frans.

Onze beste wensen voor een voorspoedige vaart, met een overvloed van liefde, zegen en geluk, vergezelt hen!

En....voor wanneer een flinke jonge turner.....?

EEN KINDJE WERD GEBOREN

op 6 november 1967 in het huisgezin van onze turnleider Raf De Weerdt-Hoes en werd gekerstend onder de naam RUNA;

op 15 november 1967 in het gezin van onze muzikant H.Pots-Lammens, dat in het H.Doopsel de naam ontving: INGRID;

in het huisgezin van onze trommelaar Hugo Janssens-Moris, op 11 december 1967, dat luisteren zal naar de naam RUDI.

Moge de vreugde de last, en de glimlachjes de tranen doen vergeten, want elk kindje brengt z'n zegen mede. Proficiat!

ONTSLIEPEN IN DE HEER

op 11 augustus 1967 de Heer Joannes COOREMANS, schoonvader van ons erelid Mr.De Vliegher;

op 8 november 1967 de Heer Cornelius MERTENS, schoonvader van onze oud-secretaris Mr.Jan Michiels;

op 14 december 1967 Mevrouw Bertina D'HEEDENE, moeder van ons erelid Mr.Henri Meersman.

Wij bieden aan de achtbare familieleden nogmaals de verzekering van onze Kristelijke Deelneming.

MUZIKANTEN-HOEKJE

Beste Muzikanten,

Ter gelegenheid van onze eindejaarsfeesten neem ik de gelegenheid te baat om U allen langs deze weg mijn wensen aan te bieden.

Ik wens U allen een Zalig Kerstfeest en een voorspoedig Nieuwjaar in de beste gezondheid voor U en uwe ganse familie.

In de beste gezondheid, zeg ik, opdat ge regelmatig iedere vrijdag onze herhalingen zoudt kunnen bijwonen tot meerdere eer en genoegen van uw leiders, uzelf, uw trompettersfanfare, en onze vereniging.

Ik wens U het beste weder tijdens de zomer 1968, want het is heel wat aangenamer om tijdens onze uitstappen en wandelconcerts onder het beste zonnetje op te stappen dan met een regenvlaag door de natte straten te trekken.

Ik ben fier op onze trompetters en onze tamboers want de muziek die ze spelen mag gehoord worden, en als we met gelijkaardige fanfares optreden kunnen ze iedereen de loef afsteken, want muzikaal zijn ze een beetje dàár! Dat weet en apprecieert iedereen.

Ons streng aan het muzikale alléén houden is allicht heel idealistisch, maar ik vraag me soms af: is het in deze 20ste eeuw wel opportuun? Wat er volgens mij ontbreekt is, dat we ook visueel wat ten beste moeten geven: wat meer parade, wat meer show. Dat trekt niet alleen de jeugd aan - en de jeugd moeten we hebben - maar ook het groot publiek wordt daardoor begeesterd: hoevelen immers kunnen oordelen over de

werkelijke waarde en de moeielijkheidsgraad van datgene wat we spelen? Gedenkt u zich nog de parademarch die we gespeeld hebben op het terrein van Oude-God Sport ter gelegenheid van ons Gouwfeest? Het was een succes, een overweldigend succes, dat hebt ge zelf kunnen vaststellen aan het handgeklap van de massa toeschouwers! Toch speelden we dezelfde muziek als anders, waarvoor ze dan, misschien uit beleefdheid of traditie, eventjes de handen tegeneen slaan. Wat hadden we dan méér gegeven? doodeenvoudig wat show, wat parade, wat sierlijk over-en't-weer gemarcheer, dáár lag het succes: de mensen horen graag het gehoor strelen, maar ze hebben nog liever dat ook hun oog mag meefeesten. Is't niet zo?

Herinnert ge U nog die Hollandse ploeg te Mezières: muzikaal gezien een prutsfanfare, en toch hadden ze 500% méér succes dan wij die het kruim van de muzikaliteit brachten. Maar ze kwamen daar aangestapt fier en zelfzeker en overtuigd, goed gelijnd en op gelijke afstand. Voor een blinde was hun optreden een grote O, maar voor ziende mensen was hun optreden een streling voor het oog, zo strelend dat het gehoor schijnbaar niet meer meetelde. En zo hebben we zelf al meer dan eens zo van die snertploegen (verontschuldig mij de uitdrukking) zien opstappen die 15 noten konden blazen en veel lawaai maken, waarvoor de mensen stonden te trappelen van enthousiasme, omdat ze wisten HOE op te stappen, hoe ze sensatie moesten geven, hoe ze show moesten brengen.

Wij brengen goede muziek, en ik denk er niet aan om u te vragen dàt te verzaken en wat show gaan te geven, dat zou wraakroepend zijn! Maar onze populariteit zou fel stijgen, en we zouden meer naar waarde worden geschat indien we met méér fierheid, met méér zelfovertuiging, beter gelijnd en met een overtuigde flinke stap zouden marcheren. We kunnen het want we hebben het bewezen - en ik denk hier aan het Bondsfeest te Dendermonde, waar we primus waren - maar we denken maar al te gemakkelijk dat het bij een bizonder feest moeten blijven, en we het daarna mogen vergeten en aan de kapstok hangen. Is het niet zo?

Willen we ook eens nadenken over ons vijf-jaren-plan, waarvan we al dikwijls hebben gehoord, en in het kader daarvan eens speciaal onze aandacht besteden aan hetgeen ik hierboven heb verteld. Het zou ons een trapke hoger brengen op de ladder van de degelijkheid en onze populariteit zou er bij winnen, daarvan zijt ge zozeer overtuigd als ikzelf!

Willen we daar in 1968 niet alleen over praten, maar ook verwezenlijken?

Dit is de vurige wens van

Jos De Smet,
Beheerder-ondervoorzitter,
Voorzitter Muziekcomité.

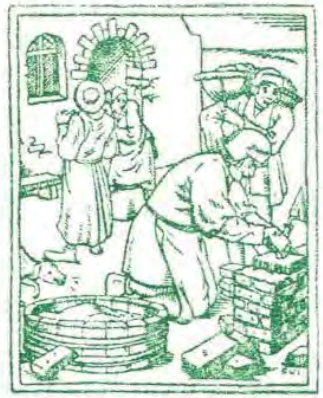

WAT GEBEUREN MOET!

Zouden we de gelegenheid van de Eindejaarsfeesten niet te baat nemen om ook eens een kaartje te sturen naar onze leden die onder de wapens zijn? Er zijn maar twee van onze mannen die momenteel hun legerdienst vervullen. We laten hieronder hun adres volgen:

Trommelaar: S.M.Van Soom Karel
4e Geneeskundige Cie.
BPS 1
B.S.D.

Turner: S.M.Verelst Roger
67/50370
Kazerne Mayor Blairon
Kamer 63 4e Cie
TURNHOUT

23 december 1967: JEUGDNAMIDDAG.

Zoals verleden jaar geven we ter gelegenheid van de uitreiking van de beloningen aan de leden die extra hun best deden om wafels te verkopen, tot wellukken van onze wafelenbak, een jeugdnamiddag. Op deze zaterdag-namiddag-ontspanning worden alleen onze jonge turners en jonge muzikanten van min 15 jaar verwacht.

We draaien voor hen een film, te verzorgen door het Smalfilmstudio, en daarna worden ze vergast op koffiekoeken met chocolademelk.

Tot slot: uitreiking van de beloningen.

27 januari 1968: KRINGAVOND.

We gaan trachten van deze kringavond een intiem onder-onsje te maken.

Hoe het precies gaat verlopen is ons nog niet klaar, omdat nog het een en het ander moet geregeld worden.

Waarvan we zeker zijn is het volgende: Er wordt een QUIZ gehouden waarvoor aktieve leden en leden van de vriendenkring kunnen inschrijven.(vanaf 16 j.)

De eerste prijs (verschiet niet) is een reis per autocar naar Lourdes,van 8 dagen. Inschrijving bij Ultra-Montes, voor een tijdstip en volgens een reisroute naar keuze van de winnaar, op voorwaarde dat hij het gestorte bedrag niet overschrijdt. (Wilt de winnaar bijpassen voor een nog schonere reis, dat staat hem natuurlijk vrij.)

De stof die moet gekend zijn: DEZE Kerstheraut. Er kunnen vragen gesteld worden over alles en nog wat, maar het moet in HT Kerstnummer te vinden zijn.

Een neutrale Jury: voorgezeten door Mr.Marcel Van Lierde en voor de rest gevormd uit heren die in geen enkel opzicht met Deugd en Volharding zijn verbonden.

5 (vijf) finalisten. Zijn er méér inschrijvingen wordt een zifting gehouden een half uur vóór aanvang van de kringavond.

Inschrijving: de inschrijvingen moeten schriftelijk gebeuren - zo simpel mogelijk - (b.v. Ik ondergetekende....(naam) wens deel te nemen aan de D.V.-Quiz op zaterdag 27 januari 1968. Datum. Handtekening.) en moeten bij de voorzitter zijn ten laatste op zaterdag 20 januari 19 uur. Na 20 januari 19 uur wordt niemand, om geen enkele reden en om geen enkele omstandigheid nog ingeschreven.

De kringavond en de quiz zullen plaatsvinden in het feestzaaltje boven de boekerij. U zult alle nodige gegevens ontvangen zodra we zelf alle gegevens kunnen meedelen.

4 februari 1967: Persoonlijk Bondskampioenschap, te Leuven
Turnsters: juniores en seniores

11 februari 1968: Persoonlijk B ondskampioenschap, te Leuven
Turners: juniores en seniores.

18 februari 1968: Persoonlijk Bondskampioenschap, te Leuven
Keurturners en Keurturnsters

2 maart 1968: TURNGALA

Verleden jaar hebben een nieuwe formule toegepast, en we hebben een zeer hoogstaand en fijnverzorgd programma op de planken gebracht.

De toeschouwers waren dan ook zeer begeesterd en spaarden hun applaus niet.

Het programma voor 2 maart ligt reeds in grove trekken vast. Hoofdzaak is nu dat de leden zich met toewijding toeleggen aan het instuderen en inoefenen van de verschillende nummers, opdat we opnieuw weer met een fijnverzorgd festijn voor de pinnen komen.

De muzikanten moeten die dag fijn afgeborsteld op het podium verschijnen. Hun uitgangsuniform moet dus in orde zijn. We vragen met aandrang het uniform eens na te zien of alles nog in orde is; zo niet: ons vóór einde januari mede te delen wat mankeert, dan wordt het in orde gebracht.

10 maart 1968: STATUTAIRE VERGADERING VAN DE DEELGENOTEN.

Balans 1967 en Budget 1968 worden ter goedkeuring voorgelegd.

24 MAART 1968: GROEPSFEEST St.LODE.

Dit is een nieuwe verwezenlijking. Iets dat de eerste maal voorkomt in onze annalen.

De groep van de St.Lodewijksparochie die zo prachtig werkt onder leiding van Theo Rousseau is reeds sterk genoeg om een turnfeestje te organiseren. Waar nodig zullen onze andere groepen een handje toesteken, en vanzelfsprekend zullen onze volwassenen voor de sensatienummers moeten zorgen, wat ze gaarne zullen doen.

Het groepsfeest zal opgevat worden zo ongeveer zoals we vroeger onze verjaringsfeesten hebben opgevat: in de kom van de zaal, met het publiek rondom.

Het feest gaat door op zondag 24 maart, halfvasten, te 15 uur, en zal een paar uurtjes in beslag nemen. We hebben een namiddag verkozen omdat dan de ouders ook hun jong volkje kunnen meebrengen. Het is immers op de eerste plaats een propagandafeest.

Dit is de laatste bladzijde die we moeten vullen. Nog één blank vel. En dan vragen we ons altijd af: "werd er niets vergeten? Hebben we wel alles medegedeeld?"

Al werden er nog zoveel bladzijde volgeschreven, al werd geprobeerd het best mogelijke te geven, toch kan er ergens iets blijven hangen zijn.

Moest dat waar zijn, schiet dan niet op de pianist, beste leden, maar maakt ons opmerkzaam op elk tekort. Dit kringblad is voor u en van u. Helpt mee het zo interressant mogelijk te maken.

Zorgt zelf al eens voor een artikeltje. Bezorgt ons moppen. Laat ons een plezant anekdootje weten voor "Wist U". Bezorgt ons eens een verslag over een verwezenlijking dat u boeide of u ergerde. Dan zal De Heraut werkelijk ook een kringblad VAN u zijn.

Van het plaatsje dat nog blank is gebleven maken we dan gebruik om u te brengen: nog wat...

HUMOR

- Een mooi kleed dat ge daar draagt, madam Dinges.
- Ja, madam Vanginderen, dat is een geschenk van mijn man bij mijn vijfendertigste verjaardag.
- Wel, wel, wel! En nóg niet versleten? Dat moet goede stof zijn.

- Mugske, vraagt de meester streng, hoe komt het dat uw opstel over melk zo kort is? Slechts tien zinnen. De anderen hebben allen twee bladzijden.
- Ja, meester, maar ik heb over gekondenseerde melk geschreven.

- Vader, hoe weten de geleerden dat er een maansverduistering zal plaats hebben?
- Dat is ook nogal een vraag! De geleerden lezen toch ook de gazet.

Moeder zegt tot Jantje, die zich niet wil laten wassen: "Jongen maak mij niet kwaad, anders trek ik u ook nog een schoon hemd aan.

WIST U..

- dat we wederom ons uiterste best hebben gedaan om van dit Kerstnummer werkelijk een feestnummer te maken?

- dat we de werkuren om zulk nummer te verwezenlijken liefst niet tellen?

- dat we hopen dat dit Kerstnummer voor alle Deugd en Volharders een aansporing moge zijn om met evenveel liefde en enthousiasme hun taak te vervullen?

- dat het resultaat van hun taakvervulling evenmin feilloos zal zijn als deze Kerstheraut, maar dat het dan toch zeker "presentabel" zal zijn?

- dat wie geeft wat hij heeft waard is dat hij leeft?

- dat de hoogste torens aan de grond beginnen?

- dat het vreeselijk vervelend is als ge uw turn-oefen-broekje zijt vergeten en uw polo amper lang genoeg is om uw slip te bedekken?

- dat afwassen na een souper ook een plezante bezigheid kan zijn?

- dat u bij Mijnheer Sestig honing kunt bestellen, want dat hij biekenskweker is, als men tenminste één bie - tweeslachtig allicht - een korf kan heten?

- dat er tijdens een turnstond, met toespraak en plechtigheid en al, een ereschaal werd uitgereikt aan een zeer verdienstelijk kampioen?

- maar dat we niet durven schrijven in wàt hij kampioen is?

- dat onze wakkere muzikanten, als ze geen repetitie kunnen houden, er toch iets op vinden om te kunnen spelen, en dat het dan nog wat opbrengt ook?

- dat we heel goed weten "wie dat zal betalen"?

- dat we graag "onze kok" aanbevelen voor eventuele feestjes, en dat zijn adres is: Mr. De Ridder, Zaatstraat, 9, Schoten.

- dat het fonteintje tijdens ons souper "Eau de Cologne" moest spuiten, maar dat het het vertikte?

- dat de Ardeense hesp die werd geserveerd als voorgerecht bij het verjaringssouper, "echtig en techtig" Ardeense was, en speciaal voor het souper naar Marche werd gehaald?

- dat het ons genoegen deed dat U de aroma van deze Ardeense hesp naar waarde wist te schatten?

- dat we graag, bij een eventuele gelegenheid, aan uw verzoek voldoen om zulk Ardeense hespke mee te brengen, ook al vondt ge't onnozel om zo ver te rijden ter wille van de verfijnde smaak der leden die een bizondere aroma apprecieren?....Want dat een menu van Ardeens wild, dat in de gauwte werd meegepikt:, ook niet te versmaden is?

- dat het lang geleden is dat we nog een onder-water-aria hebben gehoord, en we ons afvragen of we soms wat zangzaad moeten kopen om onder de watersproeier te hangen?

- dat er ne gast kwaad was, dat de baas niet goed wist waarom, en het zich dan ook niet erg aantrok?

- dat er tijdens de wafelenbak méér werd gelachen dan gesuikerd, alhoewel er een dikke 3000 wafels werden gesuikerd?

- dat Wisky goed is tegen de valling, naar het schijnt, maar dat een niet goed meer geweten getal Wisky's slecht schijnt te zijn voor een evenwichtig evenwicht, maar excellent voor een prima slaap?

- dat het verschietelijk is, als ge op uw honderdduizend-gemakken met de koffie arriveert in de Familia-keuken, op 11 november, en daar vaststelt dat reeds iedereen in de kerk is, want dat het niet kwart vóór zeven is, zoals uw uurwerk aangeeft, maar vijf na acht uur?

- dat als een van de leden te laat in de mis komt iedereen denkt:"die heeft te lang geslapen, maar als de voorzitter te laat komt de gedachte gaat:"die zal in de zaal nog wat moeten arrangeren hebben" ?

- dat ons oog twee alinea's hoger op het woord Wisky valt, en dat Whisky met een H achter de W wordt geschreven, maar dat er hier en daar nog wel letters zullen 'vergeten' zijn?

- dat we sluiten,maar U eerst nog welgemeend toewensen:

VOORSPOEDIG NIEUWJAAR